

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Sentința nr.258

Dosar nr. /1/2015

Ședința publică din 24 martie 2016

Completul compus din:

M	C	- Președinte
S	C	- Judecător
L	Ș	- Judecător

Magistrat asistent - C C P

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - a fost reprezentat de procuror A S

* * * * *

Pe rol se află judecarea cauzei penale în care s-a dispus trimiterea în judecată, prin rechizitoriul nr. /P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexle Inffracțiunilor de Corupție, a inculpaților:

- S – pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C pen. cu aplic. art. 5 C pen;
- C – pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C pen. cu aplic. art. 5 C pen;
- D – pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență în formă continuată prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C pen. cu aplic. art. 35 alin. 1 C pen. și art. 5 C pen (două acte materiale);
- Ș – pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C pen. cu aplicarea art. 5 C pen.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea din data de 9 martie 2016, iar pronunțarea sentinței s-a amânat la data de 24 martie 2016.

ÎNALTA CURTE

Deliberând asupra cauzei penale de față înregistrată la această instanță sub nr. /1/2015 constată și reține următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție înregistrat sub nr. /P/2013 din data de 23 martie 2015 au fost trimiși în judecată inculpații :

- **D** , pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență în formă continuată prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C pen. cu aplicarea art. 35 alin. 1 C pen. și art. 5 C pen. (două acte materiale) și constând în aceea că, în perioada 2004 – 2010, a primit de la martorii cumpărători de influență F și P , suma de USD în anul 2004 , și respectiv suma de euro în anul 2009, pentru a-și exercita influența asupra membrii ai Guvernului și funcționari din cadrul Ministerelor implicate, sau asupra unor persoane cu influență asupra acestora - Ș (fost ministru coordonator al Secretariatului General al Guvernului), B – persoană de încredere a premierului A , C – persoană cu influență asupra unor membrii ai Guvernului în anul 2009, pentru a asigura firmelor susținute de martorii denunțatori încheierea și derularea contractelor de licențiere Microsoft. Sumele de bani pretinse au fost transferate în contul R în baza unor contracte de consultanță ce atestă operațiuni comerciale fictive.
- **C** pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență în formă continuată prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C pen. cu aplicarea art. 5 C pen. constând în aceea că, în anul 2009, în baza înțelegerii prealabile cu inc. G și inc. S , a pretins de la martorii cumpărători de influență F și P suma de de euro pentru el, suma de euro pentru G , suma de de euro pentru ministrul G , toate acestea pentru a-și exercita influența asupra inculpatului G , precum și asupra altor persoane din Guvern – ministrul U , V , în scopul de a asigura firmelor susținute de F. adjudecarea contractului de licențiere Microsoft din anul 2009 și a primit de la F prin intermediul lui P suma de USD întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C pen. cu aplicarea art. 5 C pen.
- Cu privire la infracțiunea de spălare de bani prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea 656/2002, față de inculpatul C s-a dispus disjungerea cauzei pentru a fi verificată apărarea acestuia cu privire la faptul că beneficiarul real al unor sume de bani este Partidul și pentru a se stabili circuitul financiar al acestor sume de bani până la beneficiarul final.
- **S** pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență în formă continuată prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C pen. cu aplicarea art. 5 C pen. constând în aceea că, în anul 2009, în calitate

de ministru al MCSI, a pretins și primit de la F și P suma de euro pentru a asigura promovarea hotărârii de guvern, pentru a face demersuri în vederea obținerii bugetului necesar, pentru a facilita firmelor susținute de F încheierea contractului de închiriere de licențe Microsoft prin exercitarea influenței asupra unor persoane din cadrul Guvernului, respectiv asupra unor funcționari și a primit cu titlu de folos necuvenit suma de euro ce a fost transferată la solicitarea sa în contul firmei E Ltd. pe care o controla prin intermediul lui S, în baza unor contracte de consultanță ce atestă operațiuni comerciale fictive.

Cu privire la infracțiunea de luare de mită prev. de art. 7 din Legea 78/2000 rap. la art. 289 C pen., constând în aceea că în anul 2008, în calitate de ministru al Comunicațiilor și al Societății Informaționale a pretins de la firma F, prin intermediul avocatului D, suma de de euro pentru a aproba efectuarea plății aferente actului adițional nr. 4, pentru a trece cu vederea deficiențele constatate și pentru a obține suplimentarea bugetului s-a dispus disjungerea cauzei în vederea continuării cercetărilor.

De asemenea s-a dispus disjungerea cauzei în vederea continuării cercetărilor față de inculpatul S pentru infracțiunea de spălare de bani prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea 656/2002. Din declarațiile inculpatului S și documentele depuse de acesta (facturi ce atestă achiziționarea prin societățile controlate de materiale electorale aferente campaniilor P din perioada 2008 – 2009), a rezultat că beneficiarul final al sumei de bani primită de la martorii denunțatori este Partidul. Pentru a se stabili circuitul financiar al sumelor de bani până la beneficiarii finali, și implicarea acestora în săvârșirea faptelor se impune continuarea urmăririi penale. În cauză s-a dispus disjungerea și sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită prev. de art. 7 din Legea 78/2000 rap. la art. 289 alin. 1 C pen în raport de denunțul avocatului B.

- **G pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență în formă continuată prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C pen. cu aplicarea art. 5 C pen.**, constând în aceea că, în anul 2009, perioadă în care exercita funcția de primar al mun. Piatra Neamț și vicepreședinte al partidului aflat la guvernare, în baza înțelegerii prealabile cu inculpatul D, a pretins și primit de la F și P suma de euro pentru a-și exercita influența asupra inculpatului G, în scopul de a asigura firmelor susținute de F adjudecarea contractului de licențiere Microsoft din anul 2009. Sumele de bani au fost transferate în contul firmei D LTD – firmă aparținând lui D, persoană ce făcea parte din cercul relațional al inculpatului G și care a acceptat tranzacționarea

acestei sume prin contul D.

LTD la solicitarea lui

M, un alt apropiat al inculpatului G

Cu privire la infracțiunea de spălare de bani prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea 656/2002, față de inculpatul G s-a dispus disjungerea cauzei pentru a fi verificată apărarea acestuia cu privire la faptul că beneficiarul real al unor sume de bani este Partidul și pentru a se stabili circuitul financiar al acestor sume de bani până la beneficiarul final.

În cauză s-a dispus de asemenea disjungerea cauzei și față de suspectii Ș și L sub aspectul săvârșirii infracțiunii de spălare de bani prev. de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea 656/2002, aceștia fiind beneficiarii apartamentului cumpărat din banii virajați în contul D

Prin Ordonanța din data de 28 ianuarie 2015 s-a dispus extinderea urmăririi penale și efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspecta U pentru săvârșirea infracțiunilor de spălare de bani prev. de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea 656/2002 și fals în declarații de avere prev. de art. 28 din Legea 176/2010 rap. la art. 326 C pen. cu aplic. art. 35 alin. 1 C pen., art. 38 alin. 1 C pen. și art. 5 C pen. Prin Ordonanța din data de 03.02.2015 s-a dispus disjungerea cauzei privind faptele săvârșite de U

–spălare de bani, trafic de influență, fals în declarații de avere. Cauza disjunsă a fost înregistrată sub nr. /P/2015. Prin Ordonanța din data 04.02.2015 s-a dispus reunirea cauzelor /P/2015 și /P/2014 și efectuarea în continuare a cercetărilor cu privire la faptele sesizate în dosarul nr. /P/2014.

Prin același rechizitoriu s-a dispus disjungerea față de:

- Suspecții E, Ș, F, T

- Fapte de abuz în serviciu, trafic de influență, luare de mită, spălare de bani în legătură cu încheierea și derularea următoarelor proiecte și contracte:

- „Contractul de închiriere de licențe Microsoft de tip Enterprise Agreement Subscription” încheiat între Guvernul României și M prin intermediul F, derulat în perioada 2004-2009,
- „Contractul de închiriere de licențe Microsoft de tip Enterprise Agreement Subscription” încheiat între Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale și consorțiul D, derulat în perioada 2009-2013
- Contractul privind Sistemul Educațional Informatizat (MEC SEI) încheiat între S și Ministerul Educației,
- Contractul privind Sistemul Integrat pentru Securizarea Frontierei de Stat (MAI SISF) încheiat între E Germania și Ministerul de Interne.

- sesizarea formulată de Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor cu privire la săvârșirea infracțiunii de spălare de bani în cazul operațiunilor derulate prin intermediul SC D SA și SC N.

SRL.

- sesizarea formulată de Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor cu privire la indicii de spălare a banilor identificate în urma analizei informațiilor cu privire la tranzacțiile efectuate prin conturile SC S SRL, A

L SRL și A SRL, D AG. E LTD.

- faptele sesizate de Z la data 02.02.2015 în legătură cu finanțarea campaniei prezidențiale din anul 2009 și derularea contractului cu SC E SA.

- fapte de corupție săvârșite de avocatul B în legătură cu încheierea și derularea contractelor de licențiere Microsoft,

- alte fapte de corupție sesizate de M, P, A și M în legătură cu proiectele mai sus menționate.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți la data de 23.03.2015 când a fost trimisă spre competență soluționare judecătorească de cameră preliminară.

În termenul de recomandare stabilit de Judecătorească de cameră preliminară, inculpații Ș și S au depus la dosarul cauzei cereri și excepții vizând neregularități ale actului de sesizare, nerespectarea dreptului la apărare și contestarea unor probe administrate după cum urmează:

Sub titlu neregularități ale actului de sesizare, inculpatul Ș a solicitat judecătorească de cameră preliminară să constate că instanța nu este legal sesizată, nelegalitatea sesizării derivând din neregularitatea rechizitoriului, acesta fiind lovit de nulitate deoarece nu a fost cu adevărat verificat sub aspectul legalității și temeiniciei sale de către procurorul ierarhic superior fapt pentru care a solicitat, în baza dispozițiilor art.346 alin.3 lit.a din Codul de procedura penală, restituirea cauzei la parchet.

S-a solicitat, de asemenea, să se constate nelegalitatea sesizării instanței ca urmare a nulității rechizitoriului, acesta fiind neregularitar întocmit „neregularitatea atrăgând imposibilitatea stabilirii obiectului și limitelor judecării, fapt pentru care inculpatul Ș a solicitat restituirea cauzei la procuror pentru refacerea rechizitoriului, în baza dispozițiilor art.346 alin.3 lit.a din Codul de procedura penală, motivat de faptul că, deși prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție nr. /P/2013 din data de 23.03.2015, a fost trimis în judecată în stare de arest preventiv, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de

influenta, fapta prevăzută și pedepsită de dispozițiile art.291 alin. 1 din Codul penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.5 din Codul penal, infracțiune constând în aceea că, în anul 2009, perioadă în care exercita funcția de primar al municipiului Piatra Neamț și vicepreședinte al partidului aflat la guvernare, în baza înțelegerii prealabile cu inculpatul D. a pretins și primit de la F. și P. suma de . euro pentru a-și exercita influența asupra inculpatului G. ” nu rezulta din descrierea faptei dacă infracțiunea a fost comisă prin folosirea funcției de conducere în partid, împrejurare ce ar conduce la o altă încadrare juridică a faptei și anume cea prevăzută de dispozițiile art.13 din Legea nr.78/2000.

A apreciat, de asemenea, inculpatul Ș. prin apărător, în raport de considerentele expuse, că întrucât în cauza lipsește elementul obligatoriu al descrierii în fapt și în drept al faptei care a făcut obiectul urmăririi penale, singurul remediu care se impune este restituirea cauzei la parchet pentru refacerea rechizitoriului, în temeiul dispozițiilor art.346 alin.3 lit.a din Codul de procedură penală.

O altă critică a inculpatului Ș. , circumscrisă titlaturii de cereri și excepții, s-a referit la conținutul depozițiilor martorilor M. , D. , B. și al celorlalți martori, depoziții pe care le-a contestat nemulțumit fiind de cele relatate de aceștia, cu privire la primii trei martori invocând și faptul că data la care au fost audiați acești martori a coincis și cu data reținerii sale și nu au putut fi prezenți apărătorii săi, ceea ce denotă că probele au fost nelegal obținute.

Sub aspectul nelegalității efectuării probelor, a contestat raportul de constatare întocmit de specialiști din cadrul DNA și a solicitat efectuarea expertizei contabile de către un expert independent cu participarea unui expert parte în temeiul art. 172 - 178 CPP și pentru respectarea principiului contradictorialității și egalității de arme și care ar garanta respectarea dreptului la un proces echitabil.

Inculpatul Ș. a invocat ca și critică circumscrisă, din punctul său de vedere, aceluiași cadru procesual, cuantumul ridicat al cheltuielilor judiciare la care a fost obligat, și a solicitat recuantificarea sumei.

Prin încheierea nr.321 din 4 mai 2015 Înalta Curte de Casație și Justiție Judecătoria de cameră preliminară a respins, ca nefondate, cererile și excepțiile formulate de inculpații S. și Ș. .

S-a respins cererea formulată de inculpatul Ș. privind părăsirea temporară a imobilului în care se află arestat la domiciliu în vederea efectuării de investigații medicale în Spitalul P. sau S. pentru perioada 12-14 mai 2015.

În baza art.346 alin.4 Cod procedură penală, a constatat legalitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție prin rechizitoriul nr. /P/2013 al

Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Infracțiunilor Conexle Inffracțiunilor de Corupție, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecății în cauza privind pe inculpații S

, C , D și Ș

În analiza considerentelor care au stat la baza adoptării soluției pronunțate, Judecătorul de cameră preliminară a constatat, pe situația de fapt, că inculpații sunt acuzați pentru aceea că, în perioada 2004 – 2010, și-au exercitat influența asupra unor membri ai Guvernului României, precum și a altor persoane și funcționari din cadrul ministerelor implicate, în vederea obținerii și derulării contractelor de licențiere Microsoft, iar particularizat pe situația fiecărui inculpat s-a reținut, în esență, cu privire la inculpatul Ș

că, în anul 2009, perioadă în care exercita funcția de primar al mun. Piatra Neamț și vicepreședinte al partidului aflat la guvernare, în baza înțelegerii prealabile cu inculpatul D , a pretins și primit de la F și

P suma de euro, pentru a-și exercita influența asupra inculpatului G , în scopul de a asigura firmelor susținute de F

adjudecarea contractului de licențiere Microsoft din anul 2009, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C pen. cu aplic. art. 5 C pen. Sumele de bani au fost transferate în contul firmei D

LTD – firmă aparținând lui D , persoană ce face parte din cercul relațional al inculpatului G și care a acceptat tranzacționarea acestei sume prin contul D LTD la solicitarea lui M , un alt apropiat al inculpatului G.

Cu privire la competență, având în vedere calitatea inculpatului S aceea de ministru al Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, Judecătorul de cameră preliminară, în conformitate cu dispozițiile art.40 și art. 48 C.pr.penală, a constatat că, în ceea ce privește competența de a judeca aceste infracțiuni prin prisma normelor ce au în vedere calitatea persoanei, Înalta Curte de Casație și Justiție este instanța competentă material și teritorial și astfel, din acest punct de vedere, ne aflăm în prezența unei instanțe legal sesizate.

Cu privire la legalitatea sesizării instanței și a administrării probelor, criticile formulate de inculpatul Ș și intitulate neregularități ale actului de sesizare, Judecătorul de cameră preliminară a constatat că rechizitoriul întrunește cerințele prevăzute de art. 328-331 C.pr.pen., conținând toate elementele referitoare la fapte, persoanele față de care s-a efectuat urmărirea penală, încadrările juridice, probele pe care se întemeiază acuzațiile, dispoziția de trimitere în judecată, numele persoanelor ce trebuie citate și calitatea acestora, nelegalitățile invocate de inculpați din acest punct de vedere fiind nefondate.

Judecătorul de cameră preliminară a constatat că nu se impune restituirea cauzei la parchet pentru îndreptarea așa ziselor neregularități, deoarece în cuprinsul rechizitoriului, se individualizează în mod clar fiecare act material în parte, cu referire la modalitatea și timpul de comitere iar rechizitoriul întocmit în cauză, care reprezintă actul de sesizare al instanței, cuprinde toate elementele esențiale așa cum prevede în acest sens și art.6 paragraful 3 lit.a din CEDO, respectiv prin forma și conținutul său a permis ca inculpatul Ș. să fie informat sub toate aspectele cu privire la natura și cauzele acuzației care i-au fost aduse și pentru care a fost trimis în judecată; rechizitoriul în opinia Judecătorului de cameră preliminară cuprinde suficiente elemente de identificare cu privire la acuzațiile care se aduc inculpatului.

De asemenea s-a constatat că nu poate fi admisă critica nelegalității administrării probelor, motivat de faptul că data la care au fost audiați martorii M., D., B. a coincis și cu data reținerii sale și nu au putut fi prezenți apărătorii săi întrucât nu rezultă din nici unul din actele aflate la dosarul cauzei că a solicitat audierea ulterioară a acestora, pentru că inculpatul Ș., ulterior audierii acestor martori, a solicitat administrarea de probe, administrare ce i-a fost admisă și nu a mai reiterat o astfel de solicitare de reaudiere a celor trei martori.

Nici în ceea ce privește critica ce vizează proba constând în raportul de constatare întocmit de către specialistul DNA - Serviciul Specialiști precum și a expertizei contabile efectuată în faza de urmărire penală, întrucât au fost obținute cu încălcarea dispozițiilor art. 172 -178 C. proc. pen., nu este una susținută obiectiv sub aspectul criticilor pe care inculpatul le-a invocat, ambele probe au fost administrate cu respectarea dispozițiilor procedurale în materie apreciindu-se că ele pot fi combătute în instanță prin apărări de fond, iar cu referire strictă la raportul de constatare, singurul ce constituie mijloc de probă în raport de acuzația în materie penală pentru care a fost trimis în judecată, el a fost dispus în vederea clarificării mecanismului de producere a pretinselor activități ilicite a inculpaților și care chiar dacă este contestat, era necesar etapei de urmărire penală pentru considerentele arătate și nu rezultă de niciunde că a fost obținut sau întocmit nelegal.

Cu privire la inculpatul S., s-a apreciat că nu pot fi circumscrise criticile sale referitoare la cuantumul ridicat al cheltuielilor judiciare etapei camerei preliminare, sens în care au fost respinse cererile sale pe acest aspect.

Împotriva încheierii pronunțată de judecătorul de cameră preliminară a formulat contestație inculpatul Ș., la data de 15 mai 2015 și a solicitat, în esență, admiterea contestației și trimiterea cauzei la parchet pentru refacerea rechizitoriului, formulând critici cu privire la neregularitatea actului de sesizare, în sensul că fapta pentru care a fost trimis în judecată nu a fost descrisă în rechizitoriu, nefiind precizate nici circumstanțele

temporale în care se presupune că ar fi fost realizat elementul material. Totodată, a formulat critici cu privire la legalitatea probelor cu referire la raportul de constatare întocmit de DNA, încălcarea principiului loialității probelor, arătând că au fost audiați martori în aceeași zi în care a fost reținut inculpatul, fiindu-i astfel încălcat dreptul la apărare și a solicitat înlăturarea declarațiilor celor trei persoane din cauză.

Prin încheierea nr. 167/C/16.06.2015, dată în ședința din camera de consiliu, a fost respinsă, ca nefondată, contestația formulată de inculpatul Ș [redacted] împotriva încheierii nr.321 din 4 mai 2015, pronunțată în dosarul nr. /1/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală.

În considerentele încheierii adoptate, s-a reținut că rechizitoriul cu care a fost sesizată instanța, contrar susținerilor inculpatului Ș [redacted], prin apărător, se conformează întocmai cerințelor de conținut impuse de legiuitor prin dispozițiile art.228 Cod procedură penală, cu referire la art.286 alin.2 Cod procedură penală; rechizitoriul realizează și descrierea în fapt și în drept a faptelor imputate inculpatului, activități ce intră în conținutul constitutiv al infracțiunii de trafic de influență, cu arătarea modului și a timpului în care a fost comisă, de o manieră susceptibilă de a produce consecințe juridice, respectiv de a investi instanța, în mod neîndoielnic, cu judecarea acelor fapte și, totodată, evidențiază în concret și în detaliu, probele și mijloacele de probă pe care se întemeiază acușările formulate.

De asemenea s-a constatat că rechizitoriul întrunește condițiile prevăzute de dispozițiile art.328-331 Cod procedură penală, fapta fiind amplu descrisă, fiind menționate inclusiv date temporale, toate elementele de formă și de conținut prev. de art.328 Cod procedură penală, regăsindu-se pe deplin în conținutul actului de sesizare, astfel că descrierea faptelor pentru care inculpatul a fost trimis în judecată s-a efectuat într-un mod susceptibil de a produce consecințe juridice și anume, de a investi instanța, o atare condiție neputând fi îndeplinită decât în cazul când fapta arătată în rechizitoriu este însoțită de precizarea încadrării ei juridice și de dispoziția de trimitere în judecată pentru acea faptă, aspecte respectate în cauză.

Pe critica ce a vizat nelegalitatea administrării probelor, cu referire la declarațiile martorilor M [redacted], D [redacted], B [redacted], Înalta Curte, în raport de dispozițiile art.101 Cod procedură penală, a constatat că procurorul de caz nu și-a încălcat obligațiile ce țin de respectarea dreptului la apărare, neexistând nicio dovadă că procurorul ar fi întrebuințat amenințări, violențe, constrângeri, promisiuni sau indemnuri pentru obținerea de probe. Totodată, ulterior audierii martorilor M [redacted], D [redacted], B [redacted], inculpatul Ș [redacted] a solicitat administrarea de probe, însă nu a solicitat și reaudierea celor trei martori menționați. În același sens,

faptul că au fost respinse motivat anumite probe solicitate de apărare nu echivalează cu îngrădirea dreptului la apărare, probele fiind administrate cu respectarea dispozițiilor procedurale în materie și pot fi combătute în instanță prin apărări de fond.

S-a apreciat, de asemenea, cu privire la raportul de constatare întocmit de specialiștii DNA și a cărei înlăturare s-a solicitat, că înlăturarea unei probe se subsumează nulității, Înalta Curte apreciind, pe de o parte, că nu se regăsește în cauză niciunul dintre cazurile de nulitate absolută prevăzute de art. 281 Cod procedură penală, iar pe de altă parte, cu referire la art.282 Cod procedură penală, nu s-a indicat și nici nu s-a dovedit de inculpat vreo vătămare, iar faptul că raportul a fost întocmit de un specialist DNA nu poate fi considerată o vătămare, cu atât mai mult cu cât momentul aprecierii probelor este ulterior, respectiv la judecata pe fond și nu în procedura camerei preliminare.

Prin urmare, s-a constatat că, în raport de dispozițiile art.328 alin.1 Cod procedură penală, mențiunile pe care trebuie să le cuprindă rechizitorul întocmit în cauză se regăsesc în conținutul actului de sesizare și, totodată, probele au fost obținute în conformitate cu dispozițiile legale.

S-a stabilit **termen de judecată în ședință publică la data de 09 iulie 2015**, termen ce a avut ca obiect verificarea măsurilor preventive sub imperiul cărora s-au aflat inculpații și a fost respinsă cererea de revocare a măsurii preventive a controlului judiciar formulată de inculpatul S , fiind menținută măsura preventivă a controlului judiciar dispusă față de inculpații S , C , D și Ș .

La termenul de judecată din data de 04 septembrie 2015, a fost menținută măsura preventivă a controlului judiciar dispusă față de inculpații S , C , D și Ș .

La termenul de judecată din data de 12 octombrie 2015, s-a dat citire actului de sesizare al instanței, conform art. 374 alin1 C.procedură penală, și de asemenea le-au fost aduse la cunoștință inculpaților dispozițiile art 374 alin. 4 C.pr.penală.

Inculpații D , C și S , personal, având pe rând cuvântul, au precizat că doresc să uzeze de judecarea în procedura simplificată a recunoașterii vinovăției, în baza probatoriului administrat în faza de urmărire penală, probe pe care și le însușesc și nu le contestă, în timp ce inculpatul Ș a arătat că nu dorește să se prevaleze de această procedură. S-a procedat la audierea inculpaților D , C și S , declarațiile acestora fiind consemnate în scris, semnate și atașate la dosarul cauzei.

Înalta Curte a apreciat că declarațiile date de inculpații D , C și S se circumscriu dispozițiilor art.374 Cod procedură penală, sens în care a făcut aplicarea dispozițiilor art. 375 Cod

procedură penală și a dispus ca judecarea acestora să se facă în procedura simplificată de recunoaștere a vinovăției.

De asemenea, la acest termen de judecată, inculpatul D a învederat instanței faptul că a consemnat la CEC suma reținută în actul de sesizare în vederea confiscării și a depus la dosar actul doveditor în acest sens.

Cu privire la măsurile preventive, Înalta Curte a dispus revocarea măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpații S, C și D și menținerea măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpatul Ș

Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, a admis contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și a dispus menținerea măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpații S, C și D

La termenul de judecată din data de 03 noiembrie 2015, inculpatul Ș a arătat că înțelege să se prevaleze la acel moment procesual de dreptul la tăcere și că își rezervă dreptul de a da declarație după administrarea probatoriei, aspectele precizate fiind consemnate în conținutul unei declarații, care a fost atașată la dosarul cauzei după citire și semnare.

În continuare, în temeiul art. 374 alin. 5 Cod procedură penală Înalta Curte a acordat cuvântul asupra cererilor de probatorii.

În temeiul art.386 rap. la art.377 alin.4 Cod procedură penală, Înalta Curte, din oficiu, a pus în discuție schimbarea încadrării juridice dintr-o infracțiune de **trafic de influență în formă continuată reținută în sarcina inculpatului D**, în două infracțiuni de trafic de influență aflate în concurs real.

Totodată, Înalta Curte a pus în vedere inculpatului D și apărătorului său ales că au dreptul să solicite administrarea de probatorii și de a cere amânarea judecării în vederea pregătirii apărării în acest sens și, de asemenea, reprezentantului Ministerului Public, că poate solicita un termen pentru a pune concluzii pe acest aspect.

Reprezentantul Ministerului Public și apărătorul ales al inculpatului D, pe rând, au arătat că vor formula concluzii asupra schimbării încadrării juridice la următorul termen de judecată.

Înalta Curte, în baza art. 100 alin.2 și 3 Cod de procedură penală, a încuviințat proba cu martori solicitată de inculpatul Ș, prin apărător, apreciind ca fiind utilă soluționării cauzei și necesară în vederea dovedirii situației de fapt, însă a limitat numărul martorilor propuși spre audiere prin cererea de probatorii în raport de obiectul probațiunii în cauză.

A dispus audierea în vederea susținerii tezei probatorii în calitatea de martori a numiților F, N, T, M, M, D, V

, C precum și a inculpaților C și G

În temeiul art. 100 alin. 4 lit. b Cod procedură penală, a respins proba cu expertiză financiar contabilă, solicitată de inculpatul Ș , prin apărător, apreciind că nu este necesară pentru dovedirea elementului de fapt care constituie obiectul probei, fiind administrate mijloace de probă suficiente și complete în acest sens.

Cu privire la măsurile preventive, a dispus revocarea măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpații S , C și D și menținerea măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpatul Ș

Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin decizia penală nr.173 din 09 noiembrie 2015 a dispus, cu opinie majoritară, admiterea contestației formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție -Direcția Națională Anticorupție și menținerea măsurii preventive a controlului judiciar față de inculpații S , C și D

La termenul de judecată din data de 09 decembrie 2015, au fost audiați martorii F și N

De asemenea, inculpatul C , a depus la dosarul cauzei un înscris, reprezentând o adresă emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție prin care se arată că în urma denunțului formulat de inculpatul C , aspectele denunțate de către acesta se verifică și prin urmare, inculpatul este în măsură să beneficieze de prevederile art.19 din OUG nr.43/2012.

Având în vedere că la termenul anterior s-a pus în discuție din oficiu schimbarea încadrării juridice dintr-o infracțiune de **trafic de influență în formă continuată reținută în sarcina inculpatului D** prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C pen. cu aplic. art. 35 alin. 1 C pen. și art. 5 C pen (două acte materiale **în două infracțiuni de trafic de influență aflate în concurs real**, și față de faptul că la solicitarea atât a parchetului cât și a apărătorului inculpatului D , s-a acordat termen tocmai în acest scop, Înalta Curte a acordat cuvântul asupra acestei situații juridice, atât procurorul, cât și apărătorul ales al inculpatului D

și-au exprimat punctul de vedere cu privire la acest aspect.

Cu privire la măsurile preventive, s-a dispus revocarea măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpații S , C și D și menținerea măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpatul Ș

Prin decizia nr.1 din 05 ianuarie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători, în dosarul nr. /1/2015, s-a dispus, cu opinie majoritară, admiterea contestației formulată de Direcția

Națională Anticorupție împotriva încheierii din 09 decembrie 2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală în dosarul nr. /1/2015, desființându-se încheierea atacată sub aspectul dispoziției privind revocarea măsurii preventive a controlului judiciar față de inculpații S , C

și D , pe care a înlăturat-o, menținându-se astfel măsura preventivă a controlului judiciar față de cei trei inculpați.

La termenul de judecată din data de 09 ianuarie 2016, au fost audiați martorii T , D și M .

La termenul de judecată din data de 02 februarie 2016, au fost audiați martorii M și V .

Apărătorul ales al inculpatului Ș a solicitat suplimentarea probatoriului, în sensul audierii în calitate de martor a numitului D , arătând că declarația dată de martorul C generează necesitatea audierii acestuia în ceea ce privește discuțiile care s-au purtat în legătură cu cumpărarea de influență a celor doi, dar și de perioada ulterioară încheierii contractului cu Microsoft și distribuirea sumelor de bani.

Înalta Curte, în baza art.100 alin.2 și 3 Cod de procedură penală, a încuviințat proba constând în audierea martorului P , solicitată de apărătorul inculpatului Ș , apreciind ca fiind utilă soluționării cauzei și necesară în vederea dovedirii situației de fapt contestată de inculpat și a dispus audierea în calitate de martor a numitului P .

Cu privire la măsurile preventive, a dispus revocarea măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpații S , C și D și menținerea măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpatul Ș

Prin Decizia penală nr.57 din data de 22 februarie 2016, pronunțată în dosarul nr. /1/2016, de Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, s-a admis contestația formulată de Direcția Națională Anticorupție împotriva încheierii din 02 februarie 2016, pronunțată în dosarul nr. /1/2015, al Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția Penală, desființând în parte încheierea atacată sub aspectul dispoziției privind revocarea măsurii preventive a controlului judiciar față de inculpații S , C și D , menținând măsura preventivă a controlului judiciar față de aceștia.

La termenul de judecată din data de 24 februarie 2016, au fost audiați martorii D și C .

La interpelarea Înaltei Curți, în sensul dacă inculpații S și C doresc să li se pună întrebări cu privire la pretinsa implicare infracțională a inculpatului Ș , apărătorul ales al inculpatului S a arătat că, având în vedere dispozițiile încheierii de ședință din data de 02 februarie 2016, prevederile Codului penal, cu trimitere la art.118 Cod

procedură penală și la practica CEDO, cu vizualizarea și conținutul art.6 din CEDO, inculpatul S înțelege să se folosească de dreptul la tăcere.

Apărătorul ales al inculpatului C a arătat că inculpatul înțelege să răspundă întrebărilor, însă a solicitat prorogarea acestui act procedural pentru termenul următor, întrucât starea actuală a clientului său este marcată de faptul că, în ziua precedentă termenului de judecată, a suferit o nouă intervenție chirurgicală, iar disconfortul legat de aceasta i-ar afecta probabil concentrarea de care este nevoie în acest sens.

Înalta Curte a admis cererea de prorogare a audierii inculpatului C pe aspecte ce țin de pretinsa implicare infracțională a inculpatului S , însă a pus în vedere apărătorului inculpatului S să pregătească un set de întrebări pentru ca inculpatul C să ia cunoștință în timp util de conținutul acestora și, totodată, a pus în vedere inculpatului C faptul că se poate prevala de dreptul la tăcere.

La interpelarea Înaltei Curți, în sensul ca inculpatul S să-și precizeze poziția procesuală, respectiv dacă va dori sau nu să dea declarație, apărătorul ales al acestuia a arătat că inculpatul dorește să dea declarație la termenul următor.

De asemenea, apărătorul ales al inculpatului C , a solicitat modificarea conținutului măsurii preventive a controlului judiciar în sensul înlăturării obligației prevăzute de art.215 alin.1 lit. a Cod procedură penală.

Înalta Curte a admis cererea de modificare a măsurii preventive a controlului judiciar formulată de inculpatul C și, în consecință, a înlăturat obligația de a nu părăsi limita teritorială a țării prevăzută de art. 215 alin. 2 lit. a Cod procedură penală dispusă față de acesta.

La termenul de judecată din data de 09 martie 2016, au fost audiați inculpații C și S și s-a constatat încheiată cercetarea judecătorească, acordându-se cuvântul în dezbateri.

Examinând ansamblul materialului probator administrat în cauză în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești astfel cum a fost reliefat, Înalta Curte, completul de 3 judecători, stabilește următoarea situație de fapt:

Premergător analizării acuzației în materie penală adusă celor patru inculpați, Înalta Curte, completul de 3 judecători, apreciază că se impun a fi făcute precizări cu privire la situația premisă săvârșirii infracțiunilor pentru care inculpații au fost trimiși în judecată.

Punctul de plecare în acest dosar îl constituie practic sesizarea înregistrată la Direcția Națională Anticorupție la data de **21.05.2013** de către Corpul de Control al Primului – Ministru care urmare a acțiunii de control efectuată la Ministerul pentru Societatea Informațională și la Ministerul Educației Naționale în legătură cu închirierea de licențe educaționale a constatat că ministrul

educației, cercetării, tineretului și sportului D și ministrul
comunicațiilor și societății informaționale V au semnat și
promovat spre aprobare „**Nota privind licențele Microsoft utilizate de către
Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului în școli**” în care s-a
consemnat împrejurarea necorespunzătoare adevărului conform căreia acordul
cadru nr. 32/12.08.2009, încheiat în baza HG nr. 460/2009, „permite încheierea
unui contract subsecvent referitor la suplimentarea numărului de licențe ale
MECTS, pentru școli”, în condițiile în care în HG nr. 460/2009 nu a fost
reglementată situația licențelor destinate unităților de învățământ, având drept
consecință încheierea contractului de furnizare produse nr. 108/17.08.2011 în
baza căruia MCSI a efectuat plăți în sumă totală de euro.

Pornind de la această sesizare și întrucât din Raportul de control întocmit
de Corpul de Control al Primului – Ministru, înregistrat sub nr. 432/15.05.2013,
rezultau indicii cu privire la încheierea în condiții nelegale a contractului
comercial de închiriere licențe nr. 0115RO/15.04.2004 extins ulterior pentru
produse educaționale Microsoft, a actelor adiționale la acest contract precum și
a contractelor aferente derulării Programul „Sistem Educațional Informatizat”
(SEI), Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor
conexe infracțiunilor de corupție, s-a sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea
unor infracțiuni de abuz în serviciu și respectiv a unor infracțiuni de corupție în
legătură cu derularea acestor contracte.

Pe fondul acestor sesizări, verificările efectuate în cauză au reliefat faptul
că încă din anul 2001, compania F , ce aparținea lui
F , intrase pe piața românească ca integrator alături de S
SA în cadrul proiectului Sistemul Educațional Informatizat, promovând
„aproape exclusiv” soluții de tip softwer Microsoft (așa cum rezultă din
denunțul și declarația martorului G – administrator SC O
SRL) iar actele dosarului aduc în prim plan faptul că la data de 04.09.2003,
primul ministru A a aprobat Memorandumul privind „Parteneriatul
strategic între Guvernul României și Microsoft”, memorandum inițiat de
Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației – ministru D , și
avizat de Ministrul Integrării Europene – H , Ministrul Afacerilor
Externe – M , Ministrul pentru coordonarea Secretariatului General
al Guvernului și s-a aprobat semnarea de către ministrul Comunicațiilor și
Tehnologiei Informației a unei scrisori de intenție între Guvernul României și
Microsoft.

La data de 17.09.2003, la Roma, a fost semnat Acordul privind
parteneriatul strategic între Guvernul României și Microsoft, document prin
care Microsoft își exprima intenția de a oferi Guvernului „un acord special
pentru obținerea de licențe pentru produsele Microsoft la prețuri speciale,
guvernamentale”.

Verificările efectuate cu privire la SC M SRL au reliefat faptul că această este o filială a M care se ocupă în principal cu activități de marketing și servicii de suport tehnic, M

fiind singura entitate M autorizată de M să deruleze activități legate de licențiere a produselor M pe teritoriul Europa, Orientul Mijlociu și Africa, inclusiv încheierea contractelor de licențiere software Microsoft, determinarea de prețuri recomandate, stabilirea de prețuri către distribuitori, acordarea de discount-uri către distribuitori, precum și încheierea contractelor de distribuție cu partenerii săi (adresa nr. 2021/19.09.2014 emisă de M SRL)

Întrucât în perioada 2003-2004, ca urmare a implicării numitului B, firma F aparținând lui F a fost exclusă de la derularea proiectului „Sistemul Educațional Informatizat” și existau premisele ca, urmare a presiunilor lui B, firma F

să nu fie acceptată nici pentru derularea proiectului de licențiere Microsoft, la data de 11.12.2003 a fost emisă HG nr. 1473, prin care Secretariatul General al Guvernului a fost împuternicit să semneze cu F GmbH Austria, partenerul european al M, contractul cadru de cumpărare licențe Microsoft. Secretariatul General al Guvernului a fost împuternicit să semneze contractul cadru pe o durată 5 ani, începând cu anul 2004, și să facă plata din bugetul aprobat, prin aplicarea art. 12 lit. a din OUG nr. 60/2001.

Nota de fundamentare ce a stat la baza emiterii acestei hotărâri de guvern i-a avut ca inițiatori pe Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației – ministru N, și Secretariatul General al Guvernului – ministru coordonator E, și este avizată de Ministerul Finanțelor Publice – ministru M și Ministerul Justiției iar prin această notă se propune aprobarea proiectului de hotărâre de guvern prin care să fie mandatat Secretariatul General al Guvernului să semneze, în numele Guvernului României, un contract cadru de licențiere valabil pe 5 ani cu M

și partenerul său european - F, reprezentat de C cu precizarea că acest contract este aferent unui număr de 50.000 de utilizatori din administrația publică centrală (Guvern, ministere, agenții guvernamentale, alte instituții subordonate Guvernului).

Potrivit art. 12 lit. a din OUG nr. 60/2001 autoritatea contractantă avea dreptul de a aplica procedura de negociere cu o singură sursă atunci când produsele, lucrările sau serviciile pot fi furnizate, executate sau prestate doar de un singur contractant din motive de natură tehnică, artistică sau din motive legate de protecția unui drept de exclusivitate asupra acestora.

În data de 15 decembrie 2003, după aprobarea Hotărârii de Guvern, Secretariatul General al Guvernului a solicitat de la Ministerul Comunicațiilor și

Tehnologiei Informației, documentele care atestă calitatea F

GmbH Austria de partener abilitat M, iar înscrisurile aflate la dosarul cauzei au reliefat faptul că, în textul inițial al Hotărârii de Guvern, așa cum fusese înaintată de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, era prevăzută contractarea unei finanțări externe de USD, fapt ce arată că ministrul N își însușise deja termenii ofertei transmise de F GmbH, fără a se face însă nicio referire în Nota de fundamentare.

La data de 12 martie 2004, F și M au transmis la Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației o nouă ofertă comună - actualizată, valabilă până la data de 30 martie 2004, propunerea trimisă incluzând și o ofertă de finanțare prin credit furnizor din partea F. Conform ofertei transmise prețul închirierii licențelor pentru o perioadă de 5 ani era de USD iar în cazul în care era acceptată propunerea de finanțare prin credit furnizor, prețul produselor se ridica la lei, costurile de finanțare fiind deci de circa USD.

Această ofertă era semnată de C din partea F GmbH și A din partea M însă în arhiva SC M SRL nu au fost identificate cele două oferte comune F - M, singurul document identificat fiind un document scanat (atașat unei corespondențe electronice) ce a fost transmis de către un reprezentant de la F aspect ce denotă că documentul a fost creat de reprezentanții F și a fost semnat de A contrar atribuțiilor ce îi revineau.

Prin HG nr. 470/01.04.2004 a fost abrogată HG nr. 1473/2003, fiind aprobată încheierea între Guvernul României și F GmbH, a contractului comercial de închiriere de licențe referitor la produsele M și s-a aprobat încheierea între Guvernul României și M a „Contractelor tehnice relevante Microsoft”. Totodată, a fost împuternicit ministrul pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului să semneze contractele, iar Ministerul Finanțelor Publice și Secretariatul General al Guvernului au fost împuternicite să emită o scrisoare de confort către finanțatorul firmei F GmbH, în cuprinsul notei de fundamentare ce a stat la baza adoptării acestei hotărâri de guvern atestându-se, în mod nereal, că F GmbH „este desemnat de M ca unic partener abilitat să semneze acest contract comercial de închiriere de licențe, să livreze produsele software Microsoft, precum și să primească prețul pentru aceste produse, în cuantumul și în modalitățile prevăzute în contractul comercial de închiriere de licențe”; în condițiile în care la nivelul anului 2004 în România erau autorizate ca Large Account Reseller un număr de 4 companii: SC D SRL, SC N

SRL, SC R

SRL și F

GmbH.

Mai mult, în arhiva M nu a fost identificat un document din care să rezulte că F GmbH este „unic partener să semneze acest contract”, astfel că la data de 15.04.2004, Guvernul României (prin ministru E) și M , prin FSC (prin M și H) au încheiat contractul comercial de închiriere de licențe nr. 0115RO în valoare de USD, conform căruia livrarea produselor /serviciilor trebuia efectuată în 30 zile, iar plata urma a se efectua în 9 rate semestriale. Conform art. 6.1., Guvernul se obliga să emită o scrisoare de confort și bilete la ordin aferente fiecărei rate.

Prin HG nr. 1778/ 21 octombrie 2004, s-a aprobat extinderea contractului comercial de închiriere de licențe încheiat la data de 15.04.2004, între Guvernul României și F GmbH și pentru produse educaționale Microsoft, fiind mandatat Secretariatul General al Guvernului să semneze extinderea contractului, deși firma F GmbH nu era distribuitor de produse educaționale Microsoft, iar contractul fusese încheiat pentru „administrația publică”.

Pornind astfel de la aceste date de natură să creeze presupunerea rezonabilă că încheierea contractelor cu licențe Microsoft s-a efectuat în condiții nelegale întrucât F nu era autorizat pentru distribuire de licențe educaționale iar contractul de tip LAR semnat cu F nu prevedea posibilitatea achiziționării de licențe educaționale, s-au declanșat cercetările în cauză pe aceste aspecte, actele dosarului reliefând, pe acuzațiile și implicarea inculpaților din prezenta cauză, următoarea situație de fapt:

Analiza primei acuzații în materie penală și care vizează încheierea contractului de licențe Microsoft din anul 2004, îl plasează în câmpul infracțional pe inculpatul D, reținându-se în sarcina acestuia

că a primit de la martorii cumpărători de influență F și P , suma de USD în anul 2004, pentru a-și exercita influența asupra unor membrii ai Guvernului și funcționari din cadrul Ministerelor implicate, sau asupra unor persoane cu influență asupra acestora - Ș (fost ministru coordonator al Secretariatului General al Guvernului), B – persoană de încredere a premierului A

, pentru a asigura firmelor susținute de martorii denunțatori încheierea și derularea contractelor de licențiere Microsoft. Sumele de bani pretinse au fost transferate în contul R în baza unor contracte de consultanță ce atestă operațiuni comerciale fictive.

Inculpatul D , audiat în fața instanței, astfel cum s-a arătat a recunoscut săvârșirea faptei astfel cum a fost trimis în judecată și a solicitat

judecarea sa în procedura simplificată a recunoașterii vinovăției, astfel că pe acest act material așa cum de altfel a fost delimitat și în conținutul actului de sesizare, Înalta Curte, completul de 3 judecători, constată și reține următoarele:

În anul 2003, în contextul în care la nivel guvernamental se discuta tot mai mult despre necesitatea intrării în legalitate în ceea ce privește utilizarea licențelor Microsoft, martorul F, reprezentant al firmei F

în România, a identificat o oportunitate de afaceri în distribuirea de licențe Microsoft către Guvernul României, sens în care a cooptat în această afacere mai multe persoane ce aveau posibilitatea să înlesnească încheierea și respectiv derularea contractului prin susținerea financiară pe care o puteau acorda sau prin influența pe care o aveau direct sau indirect asupra unor oameni politici sau asupra unor membrii ai Guvernului. Astfel, în această afacere au fost cooptați:

- D – administrator al firmei S SA (care avea ca principal obiect de activitate comerțul cu calculatoare, echipamente periferice și software), căruia îi revenea rolul de a asigura un circuit al sumelor de bani care să permită plata unor comisioane către persoanele decidente prin înființarea unor societăți de tip Off – shore,
- K – căruia îi revenea sarcina de a intermedia, direct sau prin intermediul altor persoane, relația cu Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației (MCTI) și Secretariatul General al Guvernului (SGG),
- C – administrator la O SA, apropiat al ministrului M, care a avut rolul de a obține aprobările de la Ministerul Finanțelor Publice și de a obține scrisoarea de confort,
- U – administrator al SC D SRL, care avea rolul de a asigura suportul tehnic necesar vis-a-vis de relațiile îndelungate ale firmei cu M și relaționarea cu persoanele din conducerea M România, precum și deschiderea unor conturi în străinătate din care să fie plătite foloase unor funcționari implicați.
- D – care trebuia să asigure susținere financiară și relaționarea cu persoane ce aveau influență asupra unor membrii ai Guvernului, să asigure deschiderea unor conturi în străinătate din care să fie efectuate plăți către miniștrii sau funcționarii implicați.
- N – care trebuia să asigure suport tehnic, deschiderea unor conturi în străinătate din care să fie efectuate plăți către miniștrii sau funcționarii implicați.
- P - pentru suport tehnic și deschiderea unor conturi în străinătate din care să fie efectuate plăți către miniștrii sau funcționarii implicați.

În contextul în care opoziția lui B – cunoscut ca un apropiat al premierului N la acel moment, față de firma F era deja cunoscută din derularea proiectului „Sistem

Educațional Informatizat”, martorii F și P l-au contactat pe inculpatul N despre care cunoșteau că are influență asupra lui B. și asupra altor membrii ai Guvernului, pentru a-și exercita influența asupra acestora și pentru a le facilita încheierea contractului.

Din declarația martorului M – administrator al firmei O SRL, a rezultat că, în cadrul unei întrevederi din anul 2004, B. l-a întrebat dacă o cunoaște pe E și dacă aceasta ar fi dispusă să lucreze cu O în locul lui F.

Martorul a susținut că B i-a spus că la nivelul Guvernului se dorește ca proiectul SEI să se facă altfel decât până la acel moment și că tot acesta i-a precizat că „va prelua el hăturile”, indicațiile privind derularea proiectului fiind date de primul ministru A.

Declarația martorului M a confirmat existența unor relații tensionate între firma F și aparatul Guvernamental și a demonstrat faptul că B acționa ca un interpus al prim ministrului A.

Declarația martorului M se coroborează cu declarația inculpatului D care a susținut că B „era o persoană cu foarte multă influență asupra Guvernului, mai exact asupra premierului A, fiind de notorietate că este un apropiat al familiei Năstase”.

Din declarația inculpatului D, data atât în cursul urmăririi penale cât și în cursul cercetării judecătorești, rezultă că avusese un conflict cu B, care a efectuat presiuni pentru a-i prelua afacerea, mai precis „comerțul cu China care face obiectul activității N SA”, și pe care l-a tranșat prin remiterea către acesta a unor sume de bani.

Inculpatul D a susținut că, pentru a debloca situația contractului de licențiere Microsoft, urmare a discuțiilor cu P, l-a contactat pe B căruia i-a spus că P i s-a plâns că el le blochează afacerea iar ca argument pentru a-i obține sprijinul i-a spus că este și el parte în această afacere.

Tot din declarația inculpatului D rezultă că B a confirmat cele spuse de martorul P și i-a precizat că, dacă nu-i dă USD, nu se va realiza afacerea și poate să uite de ea.

Ulterior, urmare a discuțiilor cu martorii cumpărători de influență C și P, și având în vedere că aceștia nu dispuneau de resursele financiare necesare plății sumelor pretinse de către B pentru ca firma F să semneze cu Guvernul României contractul de licențiere Microsoft, în anul 2004, D i-a remis lui B suma de de euro în mai multe tranșe (un avans de SUD și diferența până la de euro în alte 6-7 rate). De

asemenea, inculpatul D a susținut că, în luna august 2004, B i-a mai solicitat suma de USD.

Din probatoriul administrat – declarația de recunoaștere a inculpatului D, declarația martorei G, declarația martorului B, înscrisuri privind ridicările de numerar, a rezultat că banii au fost remiși de inculpatul D, numerar.

Martora G a confirmat faptul că, în cursul anului 2004, inculpatul D i-a remis lui B – persoană despre care cunoștea că, la data respectivă, era foarte influentă la nivelul Guvernului, suma de circa USD pentru ca acesta să faciliteze derularea unei afaceri în domeniul IT.

Martorul B – angajat al firmei N și persoană care asigura paza inculpatului D și a bunurilor acestuia a declarat că, în anul 2004, l-a însoțit pe inculpat de mai multe ori la întâlniri cu B.

După remiterea primei sume de USD către B, inculpatul D a recunoscut că, pentru a înlesni derularea în bune condiții a contractului a intervenit la Ș, căruia i-a remis suma de de euro întrucât acesta avea influență la Secretariatul General al Guvernului unde se blocase contractul.

Declarația inculpatului D se coroborează și cu declarația martorului B – secretar general al Guvernului în anul 2004, care fiind audiat, în data de 25.09.2014 a declarat că, în săptămâna următoare numirii sale în funcție s-a prezentat la el la birou D care l-a informat că fuseseră demarate procedurile de achiziționare a unor licențe Microsoft, și că se luase hotărârea ca acest contract să fie semnat la nivel de Secretariat General al Guvernului. Martorul a susținut că, la câteva zile a venit din nou la biroul său D, însoțit de suspectul Ș, care i-a confirmat „cele spuse de N”, apreciind că această întrevvedere ar fi avut loc pentru a fi mai convingători.

Inculpatul D a recunoscut, atât în cadrul urmăririi penale cât și în fața instanței de judecată, că a recuperat atât suma de de USD, cât și suma de USD, banii fiind transferați în contul firmei R Ltd. în baza unui contract încheiat cu firma S, despre care cunoștea că îi aparține martorului P, precum și faptul că pentru influența pe care a exercitat-o asupra lui B și asupra suspectului M, a primit de la martorii P și F suma de USD.

Raportul de constatare întocmit în cauză de specialiști din cadrul Direcției Naționale Anticorupție pe baza documentelor ridicate la perchezițiile domiciliare, a datelor și documentelor obținute la perchezițiile informatice,

precum și pe baza documentelor puse la dispoziție de martori, inculpați, firma M și firma F, a stabilit următoarele:

În data de 22.01.2004 între P, în calitate de „contractor”, și S Ltd, cu sediul în T

, în calitate de „consultant – service provider” (consultant – prestator/furnizor de servicii) a fost încheiat un contract de consultanță și prestări servicii („Consultancy and Service Supply Agreement no. 2”).

La articolul 1 se prevede că Principalul Contractant (definit în Anexa A drept F) se angajează să vândă pe baze contractuale Beneficiarului (definit în Anexa A drept Secretariatul General al Guvernului României), și Beneficiarul se angajează să plătească licențe pentru dreptul neexclusiv de a folosi produse software.

S Ltd a încasat de la P suma totală de USD (USD în data de 13.05.2004 și USD în data de 01.12.2004) în contul (USD) cu IBAN deschis la Banca . Din sumele încasate au fost dispuse următoarele plăți:

- în data de 14.05.2004:
 - USD către R Ltd;
 - USD către Z Ltd;
 - USD către D ;
 - USD către M SA;
 - USD către N SA;
 - USD către Q Ltd;
 - USD către A ;
 - USD către C ;
 - în data de 22.07.2004 suma de USD către contul ,
 - în data de 02.12.2004:
 - USD către R Ltd;
 - USD către Z Ltd;
 - USD către D ;
 - USD către Q Ltd;
 - USD către A ;
 - USD către N SA.
 - în data de 07.12.2004 suma de USD către contul în euro ,
ce aparține S Ltd;
 - în data de 16.12.2004 suma de USD către A .
- S-a stabilit, de asemenea că, R Ltd a emis către S Ltd două facturi:

- factura din data de 29.04.2004 pentru suma de USD (sunt menționate serviciile așa cum au fost înscrise în contract);
- factura din data de 26.11.2004 pentru suma de USD (sunt înscrise aceleași servicii, nu se specifică servicii suplimentare).

Facturile au fost achitate de S Ltd în datele de 13.05.2004 și 02.12.2004 în contul USD deschis la Banca aspect reliefat detaliat în conținutului raportului de constatare aflat în volumul 60 urmărire penală, filele 22-27.

În legătură cu ce-a de-a doua faptă și care vizează încheierea contractului de licențiere Microsoft din anul 2009, Înalta Curte, completul de 3 judecători constată și reține următoarele:

Astfel, în abordarea situației de fapt, cât vizează fapta de trafic de influență din cursul anului 2009, Înalta Curte, completul de 3 judecători, va face o prezentare structurată pe două paliere, motivat de faptul că, pe de o parte, inculpații C, D și S au uzat de procedura simplificată a recunoașterii vinovăției și și-au însușit probele administrate în cursul urmăririi penale, iar pe de altă parte, dar corelativ cu prezentarea situației de fapt a celorlalți trei inculpați, va analiza situația de fapt a inculpatului S

prin prisma probelor administrate în procedura ordinară precum și și apărărilor pe care acesta le-a formulat pe parcursul judecării cauzei.

Astfel probatoriul administrat în cauză cu privire la fapta de trafic de influență comisă de inculpați în cursul anului 2009 reliefează faptul că la începutul anului 2009, martorii cumpărători de influență C și D

i-au propus inculpatului C să intervină la Ministerul Comunicațiilor, respectiv să le facă conexiunea cu ministrul S întrucât doresc să vândă acestui minister un nr. de 80.000-90.000 de licențe, că au experiență urmare a faptului că s-au ocupat de acest lucru încă din cursul anului 2004, fiind unici distribuitori, iar prețul ofertat de ei este cel mai bun de pe piață.

Pe fondul relației de prietenie pe care inculpatul C o avea cu martorul cumpărător de influență D, acesta a acceptat propunerea celor doi și întrucât inculpatul D nu îl cunoștea pe inculpatul G

, însă știa că acesta din urmă are o relație foarte bună cu inculpatul G, l-a contactat pe acesta din urmă și a inițiat o primă întâlnire în acest sens.

Astfel, inculpatul C a luat legătura cu inculpatul G, care locuia de fiecare dată când venea la București la hotelul său, respectiv E și în scurt timp au avut o întâlnire în patru, respectiv inculpatul C, S și martorul cumpărător de influență F, acesta din urmă prezentându-le

detaliile de principiu ale afacerii cu licențele Microsoft, precum și datele tehnice ale proiectului.

Tot cu acel prilej s-a discutat și despre valoarea contractului cu licențe Microsoft, valoare pe care ar fi trebuit să o suporte guvernul și care se ridica la suma de _____ de euro și conform declarației inculpatului C și a martorilor cumpărători de influență F _____ și P _____, tot atunci s-a discutat despre faptul că discountul acordat de firma M _____ este undeva la 15-20 la sută din valoarea contractului, discount pe care inculpații urma să îl împartă între ei.

În legătură cu această afacere, inculpatul S _____ a relatat faptul că inculpatul Ș _____ i-a precizat foarte clar că trebuie să aibă o întâlnire cu inculpatul C _____ și că trebuie să rezolve această afacere.

După această primă întâlnire și acordându-le un răgaz inculpaților să se informeze, a avut loc o a doua întâlnire între martorul cumpărător de influență F _____ și inculpații C _____, Ș _____ și S _____.

care s-au reîntâlnit în aceeași formulă, iar cu acea ocazie inculpatul S _____, care între timp se documentase, a confirmat într-adevăr faptul că trebuie reînnoite licențele Microsoft, a arătat că este vorba despre 100.000 de licențe și că singurul furnizor este chiar M _____, iar la acea întâlnire la care au participat toți inculpații, cu excepția inculpatului D _____ care nu a participat la nici una dintre întâlniri, aceștia și-au dat acordul în vederea facilitării încheierii contractului cu licențe Microsoft în favoarea martorilor cumpărători de influență.

Cu același prilej C _____ a venit cu propunerea ca aceștia să primească și să împartă comisionul de _____ de euro, ca efect al încheierii contractului, urmând ca fiecare dintre cei prezenți la întâlnire să indice ce persoane desemnează în vederea încasării comisionului, iar în acest scop martorul cumpărător de influență D _____ a înființat firma B _____ în contul căreia D _____, firma câștigătoare aparținând martorului cumpărător de influență F _____ a virat toate sumele convenite cu titlu de folos necuvenit inculpaților.

Pe fondul acestor întâlniri, la care practic s-a stabilit cadrul infracțional necesar încheierii contractului cu licențe Microsoft, activitatea fiecărui inculpat s-a derulat după cum urmează:

Astfel, inculpatul S _____, care a primit de la martorii cumpărători de influență F _____ și P _____ suma de _____ euro, a depus toate demersurile pentru a asigura promovarea hotărârii de guvern ce-i permitea inițierea procedurii de licențe, a depus toate diligențele în vederea obținerii bugetului necesar în scopul de a facilita firmelor susținute de F _____

încheierea contractului de închiriere de licențe Microsoft prin exercitarea influenței asupra unor persoane din cadrul Guvernului, respectiv asupra unor funcționari.

În concret inculpatul S. a inițiat în luna aprilie 2009, proiectul de hotărâre de guvern pentru atribuirea competenței Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale de a desfășura procedura de licitație deschisă, licitație restrânsă sau negociere cu publicare prealabilă a unui anunț de participare, după caz în vederea încheierii unui acord cadru ce are ca obiect achiziția dreptului de utilizare de produse software prin închiriere cu opțiune de cumpărare și a semnat în acest sens nota de fundamentare la HG 460/2009.

Conținutul Notei de fundamentare reliefează faptul că s-a optat pentru achiziționarea de drepturi de utilizare de produse software necesare instituțiilor publice prin intermediul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale în vederea asigurării continuității de utilizare a produselor software existente, urmând ca după încheierea acordului cadru și în baza acestuia să fie încheiat un contract ce are ca obiect achiziționarea dreptului de utilizare a unui număr de 163.427 de licențe. Valoarea estimată a acordului cadru ce avea ca obiect achiziționarea dreptului de utilizare de produse software pe perioada 2009 – 2012 a fost de circa de euro și urma a fi suportată din bugetul de stat.

Din analiza dispozițiilor H.G. nr. 460/2009 pentru atribuirea competenței Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale de a desfășura procedura de licitație deschisă, licitație restrânsă sau negociere cu publicare prealabilă a unui anunț de participare, după caz, în vederea încheierii unui acord-cadru ce are ca obiect achiziția dreptului de utilizare de produse software prin închiriere cu opțiune de cumpărare rezultă următoarele:

- Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale i-a fost atribuită competența de a desfășura procedura de atribuire în vederea încheierii unui acord-cadru multianual, valabil în perioada 2009-2012, pentru achiziția dreptului de utilizare de produse software prin închiriere cu opțiune de cumpărare, prevăzute în Anexa nr. 1 la hotărâre, necesare instituțiilor publice beneficiare. În Anexa nr. 1 la hotărâre (parte integrantă din actul normativ și, implicit, cu aceeași forță juridică) s-a prevăzut că produsele software ce urmau a fi achiziționate erau următoarele: Desktop Package, Windows Server Standard, Exchange Server Standard, System Management Server, SharePoint Portal Server, MS SQL Server. Numărul de licențe de tip Desktop Package a fost stabilit în raport cu numărul de „calculatoare eligibile”.

- Potrivit dispozițiilor din art. 1 alin. (2), instituțiile publice beneficiare sunt instituțiile publice finanțate integral sau parțial din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetele fondurilor speciale, după caz, care fac parte din administrația centrală și ai căror conducători sunt ordonatori de credite, precum și instituțiile aflate în subordonarea, în coordonarea sau sub autoritatea acestora.

- La art. 2 alin. (2) s-a prevăzut că „după încheierea acordului-cadru, Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale va semna în numele

Guvernului României un contract prin care va achiziționa dreptul de utilizare a produselor software prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre. Înainte de semnarea contractului, instituțiile publice beneficiare prevăzute în anexa nr. 2 vor confirma cantitatea de produse software solicitată, comanda urmând a se face pe baza centralizării acestor rezultate."

- În anexa nr. 2 la hotărâre au fost prevăzute cantitățile și instituțiile publice beneficiare. La rubrica „Denumirea instituției” au fost menționate 29 de instituții și autorități publice beneficiare, respectiv ministere, oficii naționale, agenții etc., iar în dreptul fiecăreia a fost prevăzut tipul și numărul de licențe necesare.

- La art. 4 alin. (1) din hotărâre s-a dispus că „în vederea încheierii contractelor subsecvente, fiecare instituție publică beneficiară, prin intermediul ministerului în a cărui subordonare, coordonare sau autoritate se află ori în nume propriu, va face o solicitare Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, prin care va preciza numărul și tipul produselor software cu privire la care urmează să exercite dreptul de utilizare."

Ulterior, la data de 04.06.2009, inculpatul S. a transmis către Ministerul Finanțelor Publice propunerile privind rectificarea bugetului Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale pentru anul 2009, din care rezultă că a solicitat introducerea în buget a unui nou program privind „achiziționarea dreptului de utilizare de produse software prin închiriere cu opțiuni de cumpărare” conform HG 460/2009 în sumă de mii lei iar în luna mai 2009 a fost demarată procedura de achiziție.

Din procesul verbal de deschidere a ofertelor nr. 14/07.07.2009, a rezultat că singura ofertă depusă în vederea atribuirii acordului-cadru de furnizare produse a fost cea depusă de „D. - lider de asociere".

În urma analizării documentelor de calificare și a ofertei tehnice de către comisia de analiză a ofertelor, numită prin Ordinul ministrului comunicațiilor și societății informaționale nr. 517/06.07.2009, comisia a întocmit Raportul procedurii nr. 3222/13.07.2009, din care rezultă că oferta câștigătoare este cea depusă de asocierea D. AG, D. GmbH, C AG, B AG, D S.R.L. și M. S.R.L., în valoare de EUR (fără TVA).

În urma desfășurării procedurii de atribuire, Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale a încheiat cu D. AG - lider de asociere, acordul-cadru de furnizare nr. 29/31.07.2009.

Din Raportul de activitate întocmit de observatorii din cadrul Unității pentru Coordonarea și Verificarea Achizițiilor Publice - Ministerul Finanțelor Publice, desemnați să verifice aspectele procedurale aferente procesului de atribuire a acordului-cadru, raport transmis Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale cu adresa nr. 161243/168334/07.09.2009, rezultă următoarele:

„(...) observatorii desemnați au constatat faptul că, acordul-cadru nu conține prețurile unitare ale produselor solicitate prin documentația de atribuire. Mai mult la Cap. 10 - Valoarea acordului-cadru, pct. 10.1 a fost consemnată valoarea maximă estimată a acordului-cadru în cuantum de EUR.

Având în vedere faptul că aspectele mai sus menționate au fost constatate după data semnării acordului-cadru nu s-a mai întocmit o notă intermediară, iar constatările au fost aduse la cunoștința autorității contractante, recomandând remedierea acestora.

În urma întâlnirilor organizate cu invitarea reprezentanților ANRMAP, UCVAP și ai Ministerului Justiției, autoritatea contractantă a decis respectarea recomandărilor formulate de către UCVAP."

Ca urmare a recomandărilor formulate de observatorii din cadrul Unității pentru Coordonarea și Verificarea Achizițiilor Publice, referitoare la faptul că acordul-cadru nu conținea prețurile unitare ale produselor solicitate prin documentația de atribuire, precum și faptul că în conținutul acestuia a fost consemnată valoarea maximă estimată în cuantum de EUR, Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale și D. AG - lider asociere, au semnat Acordul nr. 30/07.08.2009 de încetare a acordului-cadru de furnizare nr. 29/31.07.2009.

La data de 12.08.2009 a fost semnat un acord cadru înregistrat sub nr. 32/12.08.2009, prin care Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale a achiziționat furnizarea dreptului de utilizare de produse software prin închiriere cu opțiune de cumpărare. Acest acord – cadru a fost încheiat cu D AG, persoană juridică elvețiană, în calitate de lider al asocierii formate din:

- D AG – lider de asociere, cu sediul în Elveția
- D GMBH – membru asociere, cu sediul în Austria
- C AG – membru asociere cu sediul în Elveția
- B AG – membru asociere, cu sediul în Elveția
- D SRL – membru asociere, cu sediul în România.

Prin acest acord-cadru s-a stabilit ca atribuirea contractelor subsecvente să fie realizată în baza prețurilor unitare din oferta financiară declarată câștigătoare și în limita necesităților autorității contractante. Durata acordului a fost stabilită la maxim 41 luni, respectiv pentru perioada august 2009 (începând cu data semnării de către ambele părți a acordului) până la 31 decembrie 2012, iar cantitatea previzionată de drepturi de utilizare neexclusive a produselor software, care urmau să fie livrate în baza contractelor subsecvente, a fost de minim 150.000 produse software - maxim 500.000 produse software, cantitățile urmând a fi stabilite în contractele subsecvente pentru fiecare interval rămas.

În baza acestui Acord Cadru a fost încheiat Contractul subsecvent nr. 35/09.09.2009, în baza căruia furnizorul se obligă să livreze MCSI, sub forma închirierii pe o durată de 3 ani cu opțiune de cumpărare, drepturile neexclusive

de utilizare a produselor software Microsoft menționate în anexa nr. 1 la contract „pentru instituțiile publice beneficiare, astfel cum acestea au fost definite prin H.G. 460/2009”.

În anexa nr. 1 la contract, denumită „Prețuri și cantități”, au fost descrise produsele software, menționate cantitățile și prețurile, care corespund cu cele prevăzute în acordul-cadru nr. 32/12.08.2009.

Prețul total convenit prin contractul subsecvent de furnizare produse nr. 35/09.09.2009 a fost de EUR, plata urmând a se efectua în 9 rate (3 rate/an x 3 ani). La pct. 4.1. din contract s-a menționat că „prețul este ferm, fiind stabilit de Furnizor pentru un contract de închiriere a licențelor prevăzute în Anexa nr. 1 pe o durată de 3 ani cu opțiune de cumpărare”.

Cu adresa nr. 549539/2009, U S.A. a comunicat Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale faptul că D AG a cesionat către bancă drepturile de încasare ce rezultă din contractul subsecvent de furnizare produse nr. 35 din 09.09.2009 și a transmis notificarea nr. 549.539 din 28.09.2009.

Din notificarea menționată rezultă că în urma încheierii între D AG și U S.A. a contractului de factoring nr. 186/28.09.2009, începând cu data semnării acestui contract, toate plățile aferente facturilor emise de D AG, în baza contractului de furnizare produse nr. 35/09.09.2009, urmau să fie efectuate în contul U S.A.

În perioada 2010 - 2012, Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale a plătit către U suma totală de EUR, echivalentul sumei de RON, reprezentând contravaloarea facturii nr. DCNRO1/28.09.2009, emisă de D AG către Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale, pentru dreptul de utilizare a unui număr total de 163.428 licențe, plăți ce au fost efectuate în 3 rate anuale de EUR/an.

Atât inculpatul S, care a recunoscut implicarea sa infracțională, cât și martorii F, D, A și V au relatat în faza de urmărire penală implicarea infracțională a inculpatului S pe care de altfel acesta nici nu a contestat-o.

Pentru contribuția infracțională avută la încheierea contractului cu licențe Microsoft inculpatul S a primit cu titlu de folos necuvenit suma de euro, modalitatea în care i-au parvenit acești bani fiind explicată atât de inculpat în fața instanței, unde a uzat de procedura simplificată a recunoașterii vinovăției, cât și de declarația martorului V, care confirmă faptul că, în luna august sau septembrie a anului 2009, când G

deținea funcția de ministru al Comunicațiilor, acesta l-a contactat telefonic pe S și i-a solicitat să vină la el la birou cu pașaportul.

Acest martor a confirmat de asemenea faptul că S a fost contactat telefonic de către G. care i-a spus că va fi căutat de o persoană din partea lui care să-i spună că a cumpărat bilete de avion și care îi va comunica data când vor pleca din țară și că ulterior F și S s-au deplasat împreună la Zurich, unde pe numele lui S a fost înființată o societate de tip off-shore, înregistrată sub denumirea de E, și că au avut loc mai multe deplasări la Zurich în cadrul cărora S a semnat documente de plată pentru sume cuprinse între de euro și de euro. Tot din declarația martorului a rezultat că S a mai făcut o deplasare la Zurich împreună cu inculpatul G. când acesta i-a solicitat să scoată din contul E suma de euro.

De altfel raportul de constatare întocmit în cauză pe relația B. Ltd, firmă ce aparține lui D. și E., ce a fost înființată tocmai în scopul ca inculpatul S să-și încaseze folosul necuvenit, reliefează cu fidelitate modul în care banii au ajuns la acesta.

Astfel în data de 24.11.2009 între B. Ltd, în calitate de client, reprezentată de E. și E. (reprezentată de I.), contract semnat de A.), cu sediul în, în calitate de consultant, a fost încheiat un contract prin care consultantul se obliga să presteze servicii IT și suport tehnic (inclusiv help desk), în conformitate cu termenii și condițiile incluse în **contractul nr. 35/09.09.2009** semnat de D. AG cu Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale. Prețul contractului este de **EUR.**

În data de **18.12.2009** a fost semnat un act adițional prin care se suplimentează contractul cu produse, iar prețul crește cu suma de **EUR**, ce trebuia plătită până la 31.12.2009.

Deși în conținutul actului de sesizare se reține că inculpatul S. a primit cu titlu de folos necuvenit suma de euro, din conținutul raportului de constatare care reliefează detaliat relația contractuală dintre **B Ltd către E. (fila 60-61, volumul 60 urmarire penală)**, rezultă că pentru obținerea folosului necuvenit au fost încheiate două contracte sau mai exact un contract și un act adițional la contract, respectiv:

-**contractul nr. 35/09.09.2009**, semnat de D. AG cu Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale, prețul contractului fiind de **EUR.**

-**act adițional din 18.12.2009** prin care se suplimentează contractul cu produse, prețul majorându-se cu suma de **EUR.**

Înalta Curte, completul de 3 judecători, constată că inculpatul a primit diverse sume de bani, din care, așa cum rezultă din declarațiile sale și din raportul de constatare inserat în conținutul actului de sesizare, o parte i-a cheltuit pentru plăți în interes personal, iar o parte i-a folosit pentru finanțarea campaniei electorale PDL.

Întrucât cu privire la infracțiunea de spălare de bani prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea 656/2002, față de inculpatul C s-a dispus disjungerea cauzei pentru a fi verificată apărarea acestuia cu privire la faptul că beneficiarul real al unor sume de bani este Partidul

și pentru a se stabili circuitul financiar al acestor sume de bani până la beneficiarul final, Înalta Curte, completul de 3 judecători, va reține cu titlu de folos necuvenit doar sumele primite de acesta în interes personal, urmând ca restul sumelor să fie confiscate la momentul trimiterii în judecată în raport de faptele pentru care s-a dispus disjungerea.

Astfel, inculpatul C, recunoaște că martorul cumpărător de influență D a efectuat la solicitarea sa următoarele plăți:

- euro către o firmă chinezească numită S pentru următoarele produse: 300.000 geți, 1.000.000 pixuri, 300.000 umbrele, 300.000 fesuri, 300.000 fulare, 1.000.000 brichete;
- euro la o altă sucursală în Austria pentru achitarea altor produse de campanie electorală.
- euro în mai multe tranșe plătită începând cu sfârșitul anului 2009, începutul anului 2010, sumă din care i-a remis inculpatului G cu titlu de împrumut, suma de euro întrucât acesta i-a spus că are nevoie de bani urgent pentru a face plăți aferente campaniei electorale prezidențiale.
- euro care conform propriei declarații rezultă că i-a depus, în tranșe, la sediul P, mai precis i-a remis domnului I, la solicitarea domnului V care era la acel moment secretar general al partidului și șeful campaniei electorale iar banii au fost dați fără a primi vreo chitanță în acest sens.
- euro i-a dat domnului A, trezorierul P pentru achiziția unor găleți, tot fără chitanță;
- euro i-a dat domnului R, secretar general al Ministerului transportului pentru a achita transportul containerelor cu produse electorale, în țară, precum și costurile de depozitare;
- euro i-a cheltuit în folos personal;
- euro i-a remis firmei S din România;
- euro a fost achitată de D pentru mine din banii primiți de la D, în Elveția pentru achitarea contravalorii altor produse electorale și a precizat că au fost 27 containere de materiale electorale.
- euro primiți în perioada 2008 – 2011 a primit de la D în contul din Banca

- euro primită tot de la D într-un cont din Dubai al unei prietene pe nume D care a deschis un restaurant cu specific românesc.

- euro cash de la D retrasă de pe 2 carduri ale lui D, în mai multe rânduri.

- euro ce a fost virată de D dintr-un cont personal de la Banca

Înalta Curte, completul de 3 judecători, urmează în raport de considerentele expuse, respectiv raportat la soluția de disjungere dispusă de parchet, să rețină cu titlu de folos necuvenit, doar sumele primite și cheltuite de acesta în interes personal, și **care însumează un total de de euro. respectiv:**

- euro în mai multe tranșe plătită începând cu sfârșitul anului 2009, începutul anului 2010, sumă din care i-a remis inculpatului G cu titlu de împrumut, suma de euro întrucât acesta mi-a spus că are nevoie de bani urgent pentru a face plăți aferente campaniei electorale prezidențiale.

- euro cheltuită în folos personal;

- euro remisă firmei S' din România;

- euro primiți în perioada 2008 – 2011 de la D în contul său din Banca

- euro primiți într-un cont din Dubai al unei prietene pe nume D care a deschis un restaurant cu specific românesc.

- euro cash de la D retrasă de pe 2 carduri ale lui Dinu Pescariu, în mai multe rânduri.

- euro ce a fost virată de D dintr-un cont personal de la Banca

, cu privire la această sumă inculpatul C i-a solicitat martorului cumpărător de influență D să semneze un număr de 21 de chitanțe prin care să ateste în mod nereal că i-a fost restituită suma de euro. Chitanțele erau antedatate și atestau în mod nereal, faptul că

D ar fi primit de la D la anumite intervale de timp,

următoarele sume de bani: 18.04.2013 – suma de RON; 28.04.2013 – suma de RON;

22.05.2013 – suma de RON; 10.06.2013 – suma de RON;

27.06.2013 – suma de RON; 30.07.2013 – suma de RON;

29.08.2013 - suma de RON; 12.09.2013 – suma de RON;

27.09.2013 – suma de RON; 18.10.2013 – suma de RON;

28.10.2013 – suma de RON; 28.11.2013 – suma de RON;

18.12.23013 – suma de RON; 24.01.2014 – suma de

RON; 08.02.2014 – suma de RON; 24.02.2014, – suma de RON;

10.03.2014 – suma de RON; 18.03.2014 – suma de RON;

12.05.2014 – suma de RON; 08.07.2014 – suma de RON.

Cu ocazia percheziției domiciliare, în biroul lui P au fost identificate și ridicate cele 21 de chitanțe, în original, **semnate de C** ; contractul de împrumut dintre P și C (datat 03.11.2011), contractele încheiate de firma B cu alte societăți și un număr de 5 pixuri ce se aflau într-o folie de plastic împreună cu cele 21 de chitanțe ce au fost **semnate de C** și antedatate, astfel cum rezultă din declarația celor doi, acte ce au fost semnate de comun acord pentru a asigura o aparență de legalitate sumelor de bani pretinse și primite pentru traficul de influență exercitat.

Conținutul contractului de împrumut semnat de P și C datat 03.11.2011, are inserat în conținutul său ca obiect acordarea unui împrumut de euro pe o perioadă de 10 ani, cu posibilitatea prelungirii termenului prin act adițional, cu precizarea că sumele nu sunt purtătoare de dobândă și care coroborate cu celelate probe arată fictivitatea acestui împrumut.

De asemenea conținutul înregistrărilor discuțiilor ambientale, ce au fost efectuate de serviciul tehnic al DNA și care respectă cerințele de conformitate impuse de decizia Curții Constituționale nr. 51 din 16.02.2016, îndeplinind cerințele de legalitate prevăzute de lege (volumele VII și VIII urmărire penală); dintre inculpatul C și martorul cumpărător de influență D, vin să completeze tabloul infracțional și să întărească rezultatul pe care acesta l-a urmărit prin traficul de influență exercitat:

„(...)D: Pot să fac asta. Da, măi, cap sec! Eu n-am nicio problemă. **Eu am vorbit și cu M. Am vorbit și cu mai mulți avocați. Dar ăla nu recunoștea.**

D: Ti-am zis că am vorbit cu el. Dar R ...?

D: Are și el (...?). Nu poate să spună chiar tot.

D: Ce să zică?

D: Păi cum ce să zică? ăsta mi-a zis cu teamă, M. Și zic: Măi, dacă ți-a dat din conturile unui om care (...?)

D: Nu contează. Dar de ce? Să zică el (...?)

D: Mă duc până la prezidențiale, în p... mea.

D: Zice... Asta e chiar pe față.

D: Și zic: Stai, domnule, așa, că ți le dau ție. Și el mi-a zis: Nu. Dacă mi le dau alții? ...

D: (...?)

D: Nu, te cred, dar din contul tău. Tu mi-i dai mie din cont și-i spun care e problema. Păi hai să ne vedem într-o zi. Ia-ți un avocat care ai încredere în el. Zi, când să vin?

D: Luni.

D: Luni. La ce oră să mă prezint? Că eu mă prezint. Pe la 12:00? E bine? La 13:00? La cât?

D : Stai să vorbesc cu ăla. O să-ți dau telefon.

D : Dar nu trebuie să-mi dai telefon. Vin aici de la ora 13:00, să zicem. Vin la Club la 13:00. Ești aici?

D : Da. Da. Da.

D : Bun. (...)”

(procesul verbal de redare a discuțiilor dintre C și P
, discuții înregistrate ambiantal în data de 18-09-2014, la ora 17:48:48)

“(...) ”

D : Las-o așa, că e mai bine. Las-o așa. Că am vorbit și cu...
cu E , și a zis: Foarte bine.

D : Da?

D : Da.

D : Bravo!

D : Când... Am spus... Că am stat și m-am gândit... Băi, acolo nu scrie că trebuie să-i dau decât după 10 ani. Păi încep să-i dau mâine. Ce? Hai să fim drepti. Și cu asta basta. Și tu lasă-le acolo!

D : Mi-a fost frică să le duc acasă.

D : Foarte bine! Ești nebun? Mai bine dă-le înapoi!

D : Da.

D : Lasă-le, dracu’! Ei, ușor, așa! (Coboară vocea foarte mult, astfel că unele fraze sunt neinteligibile) (...)

D : Păi da’ îl facem.

D : Băi, tu ești prost? Nu înțelegi că de atunci nu mai...

D : Nu, măi. Sunt...

D : Dar ce? Așa? De...?

D : De afaceri. Ce faci? Cum îți merge clubul? Cum aia?... M-a chemat să bem o cafea. Ce? Care e problema? Adică ce? Tu poți să spui că nu-l cunoști sau ce?

D : Ei, hai să nu...

D : Măi... (...?) Înțelegi? N-am fost eu... A! Nu-ți mai răspunde ăla?

D : Nu.

D : Am simțit așa... Nu fii fraier!

D : Nu...

D : Eu ți-am zis acuma. Le pun și eu pe astea așa. Băi, mă suna în fiecare zi de cinspe ori, nu odată, nu de două ori. Da? Deci noi... Și, sincer să fiu cu tine, la un telefon de-al meu erau cel puțin cinci de-ale lui.

D : Dă-l, măi, dracu’!

D : Lasă-mă, dracu’, în pace! Ce? Stau cu... Așa. Să văd eu... Și-i spun: Alo? Ce faci? E cu o hestier să...

D : Da. Da. Adică mulți mi-au zis.

D : Dar cine ți-a zis?(...)”

(procesul verbal de redare a discuțiilor dintre C și P , discuții înregistrate ambiental în ziua de 25-09-2014, la ora 11 :20 :44).

Așadar, toate probele administrate în cauză reliefează neechivoc că în anul 2009, în baza înțelegerii prealabile cu inculpatul G , și-a exercitat influența asupra inculpatului G , în scopul de a asigura firmelor susținute de F adjudecarea contractului de licențiere Microsoft din anul 2009 și a primit cu titlu de folos necuvenit de la F , prin intermediul lui P , sumele de bani arătate.

Implicarea inculpatului D , cu privire la fapta de trafic de influență din cursul anului 2009, astfel cum este reținută în actul de sesizare, constă în aceea că a primit de la martorii cumpărători de influență F și P suma de euro în anul 2009, pentru a-și exercita influența alături de inculpatul C – persoană cu influență asupra unor membrii ai Guvernului în anul 2009, în scopul de a asigura firmelor susținute de martorii denunțatori încheierea și derularea contractelor de licențiere Microsoft și a obținut cu titlu de folos necuvenit suma de euro.

Înalta Curte, completul de 3 judecători, apreciază astfel cum rezultă din actele dosarului că în concret la nivelul anului 2009, inculpatul D la solicitarea martorului D a avansat inculpatului C în numerar suma de euro ca parte a folosului necuvenit din comisionul convenit cu F pentru ca inculpatul C să intervină în vederea obținerii de către martorii cumpărători de influență a contractului cu licențe Microsoft.

Deși din declarația inculpatului C dată în instanță, rezultă că implicarea pe care inculpatul D a avut-o la încheierea contractului cu licențe Microsoft a constatat în aceea că, ulterior încheierii acestei tranzacții, a fost contactat de C și D și a purtat discuții referitoare la faptul că trebuie depusă o scrisoare de garanție de un milion de euro, și în acest context a apelat la inculpatul D , care a depus acea scrisoare de garanție în sumă de aproximativ un milion - un milion jumătate de euro, aceasta fiind singura implicare a inculpatului D pe care o cunoaște, în realitate suma a fost dată de inculpatul D inculpatului C cu titlu de comision în vederea exercitării influenței de către acesta din urmă.

Declarația inculpatului D , confirmată de declarația martorului cumpărător de influență F și dublată de conținutul raportului de constatare, clarifică contribuția inculpatului cât privește infracțiunea de trafic de influență din cursul anului 2009, și reliefează faptul că în cea de-a doua jumătate a anului, la solicitarea martorului cumpărător de influență D , inculpatul D i-a dat inculpatului C suma de de euro, sumă despre care acesta i-a spus că dorește să

o dea lui D pentru a-și exercita influența asupra Guvernului în licențele Microsoft.

Inculpatul D a fost de acord cu solicitarea de împrumut a martorului cumpărător de influență D pe care îl cunoștea la rându-i din alte împrejurări, sens în care ulterior din banii personali i-a dat inculpatului C suma de de euro, urmând ca ulterior să-și recupereze banii din afacerea Microsoft, lucru care s-a și întâmplat, martorul D restituindu-i această sumă integral plus un milion de euro cu titlu de comision.

De altfel, niciunul dintre ceilalți inculpați din prezenta cauză, după cum niciunul dintre martorii audiați nu au confirmat o altă variantă iar, în baza declarației de recunoaștere dată de acesta, rechizitoriul cu care a fost investită instanța nu aduce niciun plus de date.

Întrucât pentru derularea afacerii cu licențe Microsoft, astfel cum s-a arătat, martorul cumpărător de influență D a înființat societatea B Ltd. Tocmai în scopul ca aceștia să-și încaseze comisionul, conținutul **raportului de constatare filele 69-70, 74 volum 80 urmărire penală**, explicitează exact plățile făcute de D iar cu privire la inculpatul D rezultă că acesta virat:

-În data de 8.12.2009 suma de euro către N

-În data de 1.03.2010 suma de către N

-În data de 30.09.2010 suma de euro către N

rezultând un total de euro astfel cum apare și în **centralizatorul plăților din conținutul raportului de constatare.**

În raport de considerentele expuse, Înalta Curte, completul de 3 judecători, constată că activitatea inculpatului D la nivelul anului 2009, a avut ca scop facilitarea demersurilor depuse de F și D

pentru a-l determina pe inculpatul C să-și exercite influența pentru încheierea contractelor cu licențe Microsoft, sens în care a avansat cu titlu de preț al influenței acestuia din urmă suma de , primind la finalul încheierii tranzacției suma dată plus un comision de euro.

Activitatea infracțională a inculpatului Ș așa cum rezultă din întreg materialul probator administrat în cauză, constă în aceea că la nivelul anului 2009, în calitate de președinte al organizației P Neamț, și-a exercitat influența asupra inculpatului G , în scopul de a asigura firmelor susținute de F adjudecarea contractului de licențiere Microsoft din anul 2009, primind ca preț al influenței exercitate un comision de euro.

Premergător analizării situației de fapt existente, Înalta Curte, completul de 3 judecători, apreciază că se impun a fi lămurite unele chestiuni ce țin de calitatea pe care inculpatul Ș o avea la data săvârșirii faptei și care i-a conferit, de altfel, potrivit inclusiv propriei declarații, un puternic ascendent cât privește influența exercitată asupra inculpatului S.

Pentru că întreaga apărare a inculpatului s-a concentrat încă din procedura de cameră preliminară pe reținerea în sarcina sa a vinovăției ce derivă din dispozițiile art. 13 din Legea 78/2000, Înalta Curte, completul de 3 judecători va explicita situația de fapt pornind tocmai din acest punct și va arăta care sunt considerentele pentru care apărarea inculpatului pe acest palier nu poate fi admisă:

Însăși actul de sesizare al instanței, în prezentarea activității infracționale a inculpatului Ș. , pornește de la calitatea acestuia la data săvârșirii prezentei fapte, de lider al unui partid politic, respectiv aceea de vicepreședinte al P. Neamț, exprimând în conținutul acestuia influența exercitată de acesta ca urmare a puterii politice dobândite în urma câștigării alegerilor, alegeri în urma cărora inculpatul Ș. a dobândit un scor electoral ridicat .

Ceea ce rezultă neechivoc din actele dosarului, vis a vis de influența politică pe care o dobândește o persoană politică, șef al unui partid politic în momentul în care obține un procent ridicat la alegeri este faptul că aceasta beneficiază de un privilegiu special, respectiv i se oferă posibilitatea și oportunitatea de a numi la rândul-i persoane de încredere în funcții publice importante, precum și managerii unor instituții extrem de importante.

Acest lucru s-a întâmplat și în cazul inculpatului Ș. , care urmare a înaltei sale poziționări politice, a susținut și a reușit numirea în funcția de ministru la Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale a inculpatului S. , astfel cum rezultă din însăși declarația inculpatului Ș. , precum și a celorlalți inculpați din cauză.

Pe fondul acestei situații și beneficiind de un ascendent clar asupra inculpatului S. , în momentul în care acestuia i s-a solicitat să intervină pentru reînnoirea contractului cu licențe Microsoft, inculpatul Ș.

din poziția politică în care se afla a început să-și exercite influența asupra celui pe care-l numise în funcția de ministru al comunicațiilor, respectiv asupra inculpatului S.

Apărarea inculpatului pe acest palier aduce în centrul atenției prima solicitare a apărătorului acestuia de schimbarea încadrării juridice data faptei prin actul de sesizare din infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art 6 din Legea 78/2000 raportat la art. 291 C.penal cu aplicarea art. 5 C.penal, în infracțiunea prevăzută de art.13 din Legea 78/2000, apreciind că așa cum este prezentată infracțiunea în actul de sesizare în chiar debutul său din rechizitoriu, reliefează clar situația premisă ce caracterizează infracțiunea prevăzută de art.13 din Legea 78/2000 prin circumstanțierea subiectului activ, și care se regăsește pe deplin în situația sa juridică pentru că în calitatea acestuia de lider al unui partid politic și-a exercitat influența asupra inculpatului S.

Înalta Curte, completul de 3 judecători, apreciază că apărarea inculpatului pe acest aspect și prin care tinde, conform solicitării sale exprese, la schimbarea

încadrării juridice prin prisma calității de subiect activ circumstanțiat a inculpatului § este una eronată.

Este real, astfel cum s-a și prezentat de către instanță că inculpatul §

și-a desfășurat influența asupra inculpatului S. din poziția sa politică, însă inculpatul, prin apărătorul său, a omis un aspect esențial al acuzației aduse, și anume faptul că la încadrarea juridică dată faptei prin actul de sesizare sunt reținute dispozițiile Legii nr. 78/2000.

Iar art. 1 din Legea 78/2000 are inserat în cuprinsul său următorul conținut:

(1) Prezenta lege instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplică următoarelor persoane:

a) care exercită o funcție publică, indiferent de modul în care au fost investite, în cadrul autorităților publice sau instituțiilor publice;

b) care îndeplinesc, permanent sau temporar, potrivit legii, o funcție sau o însărcinare, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, în cadrul serviciilor publice, regiilor autonome, societăților comerciale, companiilor naționale, societăților naționale, unităților cooperatiste sau al altor agenți economici;

c) care exercită atribuții de control, potrivit legii;

d) care acordă asistență specializată unităților prevăzute la lit. a) și b), în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența;

e) care, indiferent de calitatea lor, realizează, controlează sau acordă asistență specializată, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, cu privire la: operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale;

f) care dețin o funcție de conducere într-un partid sau într-o formațiune politică, într-un sindicat, într-o organizație patronală ori într-o asociație fără scop lucrativ sau fundație;

g) alte persoane fizice decât cele prevăzute la lit. a) - f), în condițiile prevăzute de lege.

Așadar, circumstanțierea subiectului activ ca element definitoriu și care conturează situația premisă specifică infracțiunii prevăzută de art. 13 din Legea 78/2000, se regăsește în mod identic și în cazul infracțiunii de trafic de influență, prin referirea expresă pe care o face în art. 1 lit. f din Legea 78/2000, astfel că solicitarea de schimbare a încadrării juridice pe acest temei este una neîntemeiată.

Deși s-a susținut că activitatea infracțională a inculpatului §

, în ceea ce privește infracțiunea de trafic de influență, se identifică cu aceea inserată în dispozițiile art. 13 din Legea 78/2000 doar motivat de calitatea subiectului activ, suplimentar Înalta Curte, completul de 3 judecători, apreciază

că analiza detaliată a conținutului celor două infracțiuni reflectă diferențe majore derivate și din calitatea subiectului pasiv circumstanțiat și care vizează, în primul rând, subiectul pasiv principal, respectiv instituția, organizația sau autoritatea al cărei prestigiu sau credibilitate au fost afectate prin săvârșirea faptei de trafic de influență, în speță Ministerul Comunicațiilor și al Societății Informaționale, precum și al subiectului pasiv secundar, reprezentat în speță de inculpatul S , în calitatea sa de funcționar a cărui probitate a fost lezată prin săvârșirea infracțiunii, cu consecințe directe asupra relațiilor sociale cărora li se aduce atingere prin comiterea unor astfel de infracțiuni.

Astfel, în cazul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, obiectul juridic special este constituit din relațiile sociale referitoare la activitatea de serviciu, activitate a cărei derulare corectă presupune înlăturarea suspiciunilor legate de probitatea funcționarilor care reprezintă instituțiile statului, precum și în înlăturarea suspiciunii că funcționarii pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor, indiferent dacă intervenția s-a realizat sau nu; pe când în cazul infracțiunii prevăzută de art. 13 din Legea 78/2000, relațiile sociale lezate constau în crearea unei stări de pericol privind reputația partidului politic la conducerea căruia se află subiectul activ, astfel că în raport și de aceste considerente infracțiunea prevăzută în legea specială dobândește caracter subsidiar.

Așadar în raport de toate considerentele arătate, Înalta Curte apreciază că solicitarea inculpatului de a-i fi analizată contribuția infracțională prin prisma infracțiunii prevăzută de art. 13 din Legea 78/2000, ca efect al schimbării încadrării juridice din infracțiunea de trafic de influență este neîntemeiată, sens în care urmează a o respinge.

Apreciind astfel că poziția din care inculpatul S și-a exercitat influență asupra inculpatului S se circumscrie conținutului constitutiv al infracțiunii de trafic de influență în analiza situației de fapt și care vizează latura obiectivă a infracțiunii, Înalta Curte, completul de 3 judecători constată că activitatea infracțională a acestuia s-a concretizat după cum urmează:

La solicitarea inculpatului C , urmare a înțelegerii prealabile cu acesta și în deplină cunoștință de cauză, inculpatul S a acceptat să se întâlnească cu martorii cumpărători de influență F și P la hotelul inculpatului C , E din București, întâlnire la care martorul F a expus oferta firmelor pe care le controla pentru reînnoirea contractului de licențiere Microsoft și le-a avansat propunerea ca, în schimbul influenței pe care o vor exercita pentru ca acesta să obțină contractul, să le plătească un comision.

Așa cum rezultă din declarațiile martorilor cumpărători de influență F și P , inculpatului G i-a revenit sarcina de a asigura sprijinul inculpatului G , inculpatul C

a asigurat relaționarea dintre C și D , pe de o parte, și inculpații G și G , pe de altă parte, iar ulterior, prin mijloacele de influențare pe care le avea, a asigurat sprijinul Guvernului pentru încheierea și derularea acestui contract.

Deși inculpatul Ș nu a contestat faptul că a înlesnit întrevăderea dintre inculpatul C , martorii P și F , declarația dată de acesta în fața instanței reliefează mai degrabă o atitudine de nerecunoaștere a faptei în sensul în care a susținut că prezența sa la acele întâlniri a fost determinată mai degrabă în vederea asigurării legalității încheierii contractului cu licențe Microsoft și nu ca să-și exercite influența.

A mai susținut inculpatul în fața instanței, că nu a fost prezent la discuțiile la care s-au prezentat detaliile afacerii, întrucât îi "tot sunau telefoanele" și că ulterior, când s-a întâlnit la partid cu inculpatul S , l-a atenționat în mod expres " să facă tot ce se poate să fie legal iar dacă nu, să nu o facă, că nu ne salvează nimeni".

Această apărare a inculpatului Ș , și în raport de care a solicitat achitarea în temeiul art. 16 lit. b teza I-a C.pr.penală, pe motiv că nu sunt îndeplinite condițiile de tipicitate ale acestei infracțiuni, respectiv condiția adăugată prin dispozițiile art.291 Cod penal laturii obiective a infracțiuni, aceea **de a promite** inculpatul cumpărătorului de influență că îl va determina pe cel asupra căruia are influență să îndeplinească, să nu îndeplinească, să întârzie ori să urgenteze îndeplinirea unui act ce intră în atribuțiile de serviciu ale acestuia este una nefondată.

Din declarația inculpatului C , rezultă că Ș a știut din primul moment care sunt detaliile afacerii la care urmează să participe, iar atitudinea fermă a acestuia, de a-l aduce încă de la prima întâlnire pe inculpatul S , pe care tocmai el îl susținuse în funcția de ministru și cu privire la care toți participanții la "afacerea Microsoft" știau acest lucru, reflectă contrariul și nu poate fi interpretată decât în sensul unei promisiuni exprese de a-și exercita influența.

Declarația inculpatului S confirmă de asemenea aceeași variantă, în sensul în care comportamentul insistent și ferm al inculpatului Ș prin care i-a precizat foarte clar încă de la început că trebuie să aibă o întâlnire cu inculpatul C și că trebuie să rezolve această afacere, precum și discuțiile ulterioare pe care inculpatul S le-a purtat cu inculpatul Ș și prin care acesta l-a încunostințat că este foarte nemulțumit de el și că „îi pune bețe în roate”, reflectă tocmai faptul că ne aflăm în fața unei promisiuni explicite iar toate demersurile sale susțin acest aspect .

Declarația martorului cumpărător de influență P reflectă întru totul disponibilitatea inculpatului de a-și da concursul la încheierea contractului cu licențe Microsoft, explicând că a discutat cu inculpatul D despre

faptul că inculpatul Ș are o influență ridicată asupra inculpatului G , urmare a faptului că pe linie politică l-ar fi ajutat să devină ministru și putea să intervină la acesta pentru a-l determina să încheie contractul cu licențe Microsoft iar prezența inculpatului Ș la aceste întâlniri nu poate avea decât valoarea unei promisiuni în sensul arătat.

Acest aspect este reliefat și de declarația martorului cumpărător de influență F care a arătat că au fost mai multe întâlniri cu inculpatul Ș la nivelul anului 2009, în ceea ce privește procedura de achiziție publică a licențelor Microsoft, întâlniri la care au fost prezenți și inculpații S , C și G , iar în momentul în care a aflat volumul aproximativ al licențelor Microsoft respectiv că acesta se circumscria sumei de de euro și a avansat către cei 3 inculpați propunerea ca aceștia să primească suma de de euro, sumă pe care a considerat-o ca fiind rezonabilă pentru acel proiect și acea perioadă aceștia au fost de acord. Același martor a arătat că, în ceea ce-l privește pe inculpatul G , crede că a purtat la un moment dat discuții cumva procedurale despre modul în care se derula procedura vizând acest contract, însă, pentru el relația dintre C , S și G era suficientă pentru a-i conferi certitudine, iar faptul că intermediarul pentru inculpatul Ș era martorul D , cel pe care îl știa, era o ușurare pentru el.

În ceea ce privește natura relației dintre Ș și G martorul M a precizat faptul că din punctul său de vedere aceasta se prezenta ca o relație de subordonare dintre inculpatul Ș și inculpatul G , în acest mod a fost percepută la întâlnirile la care el a participat la sediul din M și exemplificativ a relatat o situație de genul celei căreia la lipsa de disponibilitate a inculpatului S. inculpatul G se înfuria, îl suna pe acesta și rezolva imediat problema. Legat de discuțiile legate de afacerea Microsoft martorul M a arătat că ele s-au derulat în prezența lui C , G , iar la momentul la care martorul cumpărător de influență C a expus coordonatele afacerii inculpatul Ș a precizat că trebuie să găsească o soluție.

Iar declarația martorului cumpărător de influență D reliefează clar prezența activă a inculpatului la întâlnirile legate de afacerea Microsoft acesta arătând instanței în mod expres că "la discuția la care a participat și domnul Ș impresia mea certă a fost aceea că știa care este subiectul și motivul pentru care ne-am întâlnit".

Așadar conținutul coroborat al acestor declarații confirmă îndeplinirea pe deplin a condiției de tipicitate, în sensul în care toate demersurile, diligențele și atitudinea proactivă a inculpatului Ș nu pot fi interpretate decât

în sensul unei promisiuni clare, ferme, neechivoce, sens în care solicitarea de achitare pe acest aspect este nefondată.

Cu privire la acțiunea circumscrisă laturii obiective, aceea de a pretinde și primi o sumă de bani, acțiune pe care de asemenea inculpatul a contestat-o, Înalta Curte, completul de 3 judecători, constată de asemenea că apărarea inculpatului este una nefondată.

Deși comisionul pe care inculpatul Ș a primit cu titlu de folos necuvenit a fost oferit de martorul cumpărător de influență F.

, în momentul în care s-a stabilit suma în concret pe care urma să o primească, conform depoziției acestuia, în care a arătat în mod expres că, în momentul în care a fost avansată suma de de euro, sumă pe care el a considerat-o ca fiind rezonabilă pentru acel proiect, au fost prezenți toți cei trei inculpați, respectiv Ș, C și S, astfel că varianta acestuia că pur și simplu a fost înștiințat de inculpatul C că "a rupt" și pentru el a sumă de euro se circumscrie unor apărări disimulatorii, speculative făcute în scopul de a diminua răspunderea penală.

Așa cum rezultă din actele dosarului, inculpatul Ș a știut din primul moment că urmează ca preț al influenței exercitate să primească o sumă de bani, faptul că inculpatul C s-a ocupat de detaliile încasării comisionului și de modul în care urma să ajungă la fiecare dintre nu echivalează nicidecum cu lipsa implicării sale în întreg complexul infracțional sau cu varianta prezentată de acesta, în sensul în care s-ar fi impus cel mult reținerea unei complicități la săvârșirea de către inculpatul C a infracțiunii de trafic de influență sub forma autoratului; ci dimpotrivă reflectă faptul că fiecare dintre ei s-a ocupat până în cele mai mici detalii ca totul să se desfășoare fără nici un impediment și ca fiecare dintre inculpați să beneficieze de "răsplata activității lor", contribuția sa infracțională fiind neechivoc specifică participăției penale ce caracterizează autoratul.

Referitor la suma de aproximativ de euro, pe care inculpatul Ș a primit-o cu titlu de preț al influenței sale și pe care nu a contestat-o sub aspectul cuantumului ci doar sub aspectul faptului că nu el a fost beneficiarul real al sumei de bani, sens în care a susținut că a acceptat acest comision pentru a finanța partidul și că banii nu au ajuns nicidecum la el personal, Înalta Curte, completul de 3 judecători, apreciază declarațiile acestuia ca fiind în contradicție cu probele administrate în cauză.

Analiza depozițiilor martorilor audiați în cauză demonstrează neechivoc că suma de euro a ajuns la inculpatul Ș, acesta fiind beneficiarul direct al banilor. În sprijinul acestei argumentări vin declarațiile martorilor audiați în mod expres pe acest aspect și care demonstrează pe deplin această ipoteză.

Declarația martorului D, persoană folosită de inculpatul G pentru efectuarea unor operațiuni comerciale sau

tranzacții financiare, respectiv pentru disimularea foloaselor necuvenite primite pentru traficul de influență exercitat, a explicat în fața instanței că a interacționat cu inculpatul Ș. pentru prima dată în 2007, întrucât avea nevoie ca acesta să îi faciliteze încheierea de contracte cu O. Constanța și că practic a ajuns la O. Constanța prin intermediul inculpatului Ș. , întrucât era de notorietate faptul că directorul de acolo fusese numit de acesta și nu se putea ajunge în alt mod acolo.

A mai arătat martorul că cele două societăți SC D și SC E. le-a înființat în interes personal și că în anul 2009, M. a venit cu propunerea de a folosi cele două off-shoruri despre care știa atât el cât și inculpatul Ș. în scopul de a se încasa un comision pentru inculpatul Ș. In concret, astfel cum a relatat martorul, se încheiau niște contracte fictive, în baza cărora se efectua plata și care în realitate reprezenta comisionul pe care urma să-l încaseze inculpatul Ș. cu titlu de folos necuvenit.

Potrivit înțelegerii martorul a relatat că urma să primească și un comision de 10% ca urmare a încheierii acestei tranzacții prin off-shoruri însă această sumă nu a mai primit-o el ci martorul T. ; iar pentru încheierea acestui contract s-a întâlnit personal cu inculpatul Ș. și cu martorul cumpărător de influență C. la hotel M. , scopul acestei întâlniri fiind acela de a-l cunoaște pe C. cu care urma să încheie de contractul. Totodată din declarația martorului D. rezultă că acel contract a fost redactat de avocata L. aspect confirmat și de aceasta iar valoarea lui de aproximativ euro i-a fost comunicată de inculpatul Ș. , iar rezultatul întâlnirilor pe care le avea cu C. le comunica atât inculpatului Ș. cât și martorului M.

Ceea ce este însă esențial cu privire la cuantumul sumei de bani primite în societățile martorului și care demontează apărarea inculpatului vis a vis de poziția acestuia de negare a faptului că a primit personal banii, este modalitatea în care se proceda ca acești bani să ajungă la inculpatul Ș.

Astfel martorul D. A a explicat în detaliu, cum prin intermediul lui T. , a prietenei acestuia, martora N. și a martorului C. , banii ce intrau în societățile sale, cu precădere în offshor-ul SC D. , erau la rândul-i dispersați în societățile celor trei martori, contra unui comision de 4 procente, iar pe măsură ce intrau în conturi, el îi prelua și îi preda inculpatului Ș. cu care avea o înțelegere în acest sens.

Și tot la solicitarea inculpatului Ș. martorul D. a relatat că a cumpărat două apartamente de la SC S SRL, vânzările succesive având ca scop ascunderea beneficiarului real și a circuitului financiar, respectiv a sursei banilor ce au servit la achiziționarea imobilelor.

Acest aspect este reliefat împotriva susținerilor inculpatului Ș , care a arătat că declarația martorului D. în acest sens este singulară, și de declarația martorului M , o altă persoană de încredere a inculpatului la acea dată.

Deși martorul M leagă contextul "serviciilor" aduse inculpatului Ș de faptul că a fost condiționat de acesta, totodată acesta a relatat că datorită influenței ridicate a acestuia a fost de acord cu această condiționare a inculpatului Ș astfel că de comun acord cu D au convenit ce și cum trebuiau să procedeze.

A detaliat martorul M că la prima operațiune D a transferat din contul off-shorului D către firma S SRL, unde era asociat alături de M , suma de de euro, care reprezenta în referința de la bancă majorare capital social și care în realitate nu s-a operat; o altă operațiune a vizat suma de euro din contul A.

către M cu titlu de contravaloare părți sociale, operațiune care de asemenea a avut caracter fictiv, iar aceste două sume de bani, la solicitarea domnului Ș , le-a remis lui Ș cash, sens în care a scos acești bani din banii săi personali și pentru că se disimulase operațiunea ce viza aceste sume de bani a folosit acest artificiu pentru a plăti suma de de euro.

Același martor a explicat că motivul întâlnirilor de afaceri cu firmele lui T era acela de a se putea scoate sume de bani în numerar din conturile celor două off shoruri, deși ele nu aveau la bază operațiuni reale, ci scopul lor era doar de a scoate acei bani în numerar și de asemenea a arătat că știa că operațiunile financiare derulate prin cele două off shoruri vizează afacerea cu componente și afaceri IT, relatând totodată modul în care se derulau aceste tranzacții, respectiv că urmare a contractelor încheiate între firmele lui D și firmele lui T , sume de bani intrau în contul acestuia din urmă pe care acesta le retrăgea din bancă oprindu-și un comision de circa 4-5% iar acesta ulterior le preda fie lui D la biroul de la M , în vreo două trei situații plicuri cu bani i-au fost predate chiar lui în parcare de la Palatul Parlamentului, iar el la rândul său le-a predat lui D.

A mai arătat că, deși el personal nu a dus nicio sumă de bani inculpatului, din spusele lui D. știa că acestea urmau să fie predate lui Ș , acesta fiind și scopul pentru care D tot încerca să găsească firme pentru a scoate bani în numerar.

Susținerile declarațiilor celor doi martori, confirmă pe deplin ipoteza că banii dați de martorul cumpărător de influență F cu titlu de folos necuvenit au ajuns la inculpatul Ș personal, situația descrisă de aceștia fiind completată de declarațiile martorilor C , N și T care au confirmat în conținutul depozițiilor lor,

retragerea în numerar a sumelor de bani, precum și remiterea acestora către D și M

De altfel însuși martorul cumpărător de influență F a relatat că simplul fapt că inculpatul Ș l-a indicat pe D pentru încasarea părții de comision, pentru el a fost suficient să știe că totul este în regulă.

Declarațiile martorilor sunt completate și de conținutul raportului de constatare, care relevă într-un mod extrem de clar tabloul infracțional expus, confirmând pe deplin susținerile martorilor audiați pe acest aspect.

În baza contractului încheiat cu Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale. D AG a încheiat cu B Ltd un contract prin care aceasta din urmă urma să presteze servicii de suport IT.

B Ltd a subcontractat aceste servicii către B , E (despre aceste două societăți nu se poate preciza dacă și-au îndeplinit obligațiile contractuale) și D

(relațiile acestora cu diverse societăți nerezidente/rezidente și persoane fizice nu au legătură cu servicii IT sau de suport tehnic).

Între B Ltd (reprezentată de E), în calitate de client, și D Ltd (reprezentată de P

Ltd), în calitate de consultant, a fost încheiat un contract având ca obiect servicii IT și suport tehnic în conformitate cu termenii și condițiile incluse în contractul nr. 35/09.09.2009 semnat de D AG cu Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale. **Prețul contractului este de euro și trebuia plătit astfel:**

- în data de 10 noiembrie 2009 – euro;
 - în data de 20 noiembrie 2009 – euro.
- DD L Ltd a emis către B Ltd două facturi:
- factura nr. 200901/04.11.2009 în valoare de euro;
 - factura nr. 200902/09.11.2009 în valoare de euro.
- În data de 10.10.2009, D Ltd a încheiat cu E Ltd, în calitate de Consultant, reprezentată de E un contract de consultanță având ca obiect servicii și asistență.
- DD L Ltd a efectuat plăți către:
- S SRL – suma de euro, reprezentând contravaloarea apartamentului nr. 1 situat în , conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 255/02.02.2010.
 - S SRL - suma de euro, reprezentând „50 percent capital for company”.
 - M - suma de euro, reprezentând „sell the 50 percent the company”.

- A SA - suma de USD, reprezentând „40 percent of the company share capital”.
- G SRL – suma de USD, reprezentând „consultancy of contr. No GR/DD/25.11.2009”.
- L Limited:
- factura nr. 216/09 din 17.12.2009 pentru suma de USD, emisă în baza contractului nr. LD-16/16.12.2009;
- factura nr. 218/09 din 17.12.2009 pentru suma de USD, pe care este înscris olograf „Oprit plată!”; factura a fost emisă în baza contractului nr. LD-17/16.12.2009.

Cu privire la tranzacțiile efectuate de firma E Ltd s-au stabilit următoarele:

- S SRL - euro, reprezentând plată conform contract de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 256/02.02.2010 de către BNP H.
- C SRL (reprezentată de C) - patru viramente bancare în valoare totală de euro către C SRL:
- în data de 27.11.2009 – euro în contul cu explicația „inv. no. CCBI4111”;
- în data de 16.12.2009 – euro în contul cu explicația „inv. no. 2”;
- în data de 30.03.2010 – euro în contul cu explicația „40 percent in advance for goods in conformity with the contract DD 25.02.2010”;
- în data de 19.04.2010 – euro în contul cu explicația „inv. no. 2 print for bread wheat in conformity”.
- E SRL (reprezentată de I) – suma de de EUR reprezentând „avans 50% pentru grâu de panificație în conformitate cu contractul din 25.11.2009”;
- E SRL (reprezentată de N) - patru viramente bancare în valoare totală de euro:
- în data de 20.11.2009 – euro cu explicația „part of invoice no KSRV 650032/19.11.2009”;
- în data de 23.11.2009 – euro „part of invoice no KSRV 650032/19.11.2009”;
- în data de 20.01.2010 – euro cu explicația „invoice no 3 18.10.2010 650032/19.11.2009”;
- în data de 05.03.2010 – euro cu explicația „invoice no KSRV-5”.
- M SRL (reprezentată de M):

- factura nr. 1/20.05.2010 emisă „în conformitate cu contractul din 05.04.2010” cu suma de euro (se indică că plata se face către C. SRL în contul);
- factura nr. 1/27.05.2010 emisă pentru „avans 50% în conformitate cu contractul din 23.05.2010” cu suma de euro se indică că plata se face către M SRL în contul).
- K - suma de euro, pentru „cercetare de piață pentru dezvoltarea industriei imobiliare după perioada de criză. Prestări de servicii de consultanță în afaceri pentru industria imobiliară”

Toate aceste probe confirmă neechivoc că inculpatul Ș a fost beneficiarul direct al comisionului de aproximativ euro, de altfel acesta nu a propus nici o probă care să dovedească contrariul, toate apărările sale au fost pur speculative și extrase din context pe această teză, sens în care Înalta Curte, completul de 3 judecători apreciază pe deplin dovedită vinovăția inculpatului.

În raport de toate considerentele de fapt și drept expuse și urmare a probelor administrate în cauză, instanța apreciază că vinovăția inculpatului Ș a fost pe deplin dovedită sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, rezultă neechivoc că și-a exercitat cu bună știință influența asupra inculpatului S. care avea calitatea de ministru la data săvârșirii faptelor pentru a a asigura firmelor susținute de martorul cumărător de influență F adjudecarea contractului de licențiere Microsoft din anul 2009, și a primit ca preț al influenței exercitate un comision de euro.

Situația de fapt reținută rezultă din probele administrate în cauză la urmărirea penală și cercetarea judecătorească după cum urmează:

Adresa Corpului de Control al Primului Ministru nr. 432/17.05.2013 către Direcția Națională Anticorupție privind sesizarea unor fapte de natură penală în cadrul Ministerului pentru Societatea Informațională și Ministerului Educației Naționale – filele 1-3; Raport de control al Corpului de Control al Primului Ministru nr. 432/17.05.2013 privind verificările efectuate la Ministerul pentru Societatea Informațională și Ministerul Educației Naționale în legătură cu închirierea de licențe educaționale – filele 4-51; Denunț F din data d 25.08.2014 – filele 140-141; Denunț S – filele 142-144; Completare denunț G. – filele 145-148 ; Completare denunț A. – filele 149-151; Denunț M din data de 20.10.2014 – filele 152-163; Denunț M din data de 15.10.2014 – filele 172-182; Adresa Parchetului de pe lângă Î.C.C.J. nr. 2445/C/2014 din 06.10.2014 pentru transmiterea copiilor adreselor Administrației Prezidențiale – Cancelaria Președintelui nr. 2086, 2088, 2090, 2092 și 2094 având ca obiect cererea de efectuare a urmăririi penale față de T , S , F , A și T – fila 183; Declarație

inculpat D din data de 21.03.2015 – filele 1-2; Proces verbal de
 aducere la cunoștință a calității de inculpat și de comunicare a drepturilor și
 obligațiilor pentru D din data de 21.03.2015 – filele 3-
 10; Declarație inculpat D din data de 21.03.2015 – filele 11-12;
 Proces verbal de aducere la cunoștință a calității de inculpat și de comunicare a
 drepturilor și obligațiilor pentru D din data de 21.03.2015 prin
 care s-a adus la cunoștință schimbarea încadrării juridice – filele 13-
 22; Ordonanță de extindere a acțiunii penale din data de 21.03.2015 – filele 34-
 41; Ordonanță din data de 21.03.2015 prin care s-a dispus schimbarea încadrării
 juridice față de inc. D – filele 42-50; Declarație inculpat D
 din data de 19.01.2015 – filele 59-68; Declarație inculpat D
 din data de 27.10.2014 – filele 91-93; Proces verbal de aducere la
 cunoștință a calității de inculpat și de comunicare a drepturilor și obligațiilor
 pentru D din data de 27.10.2014 – filele 94-108; Declarație
 inculpat C din data de 21.03.2015 – filele 136-137; Ordonanță din
 data de 21.03.2015 prin care s-a dispus schimbarea încadrării juridice față de
 inc. C – filele 141-144; Ordonanța D.N.A. nr. 187/P/2013 din data de
 27.10.2014 prin care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de
 C – filele 167-172; Declarație inculpat Ș din data de
 21.03.2015 – filele 184-185; Proces verbal de aducere la cunoștință a calității de
 inculpat și de comunicare a drepturilor și obligațiilor din data de 21.03.2015,
 prin care s-a dispus schimbarea încadrării juridice față de inc. Ș
 – filele 186-188; Ordonanță din data de 21.03.2015 prin care s-a dispus
 schimbarea încadrării juridice față de inc. Ș – filele 189-
 190; Memoriu Ș depus la data de 11.03.2015 – filele 191-
 198; Ordonanța D.N.A. nr. 187/P/2013 din data de 27.10.2014 prin care s-a
 dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de Ș – filele
 218-222; Declarație suspect Ș din data de 27.10.2014 – filele
 223-224; Ordonanța D.N.A. nr. 187/P/2013 din data de 27.10.2014 prin care s-a
 dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspectii D:
 , C , S și Ș – filele 232-
 251; Proces verbal de confruntare Ș cu B din data de
 24.02.2015 – filele 274-275; Proces verbal de confruntare C cu
 Ș din data de 24.02.2015 – filele 276-283; Procesele verbale de
 confruntare Ș cu D din datele de 16.03.2015 și
 28.10.2014 – filele 285-295; Proces verbal din data de 28.10.2014 pentru
 confruntarea numiților M și D – filele 296-
 298; Proces verbal din data de 27.10.2014 pentru confruntarea numiților Ș
 și F – filele 299-301; Declarație inculpat S
 din data de 21.03.2015 – filele 1-2; Ordonanța D.N.A. nr. 187/P/2013
 din data de 21.03.2015 prin care s-a dispus schimbarea încadrării juridice a
 faptelor reținute în sarcina inc. S – filele 184-197; Declarație

inculpat S din data de 19.01.2015 – filele 199-215;Declarație
 martor A din data de 14.10.2014 – filele 1-5; Declarație martor
 A din data de 23.06.2014 – filele 6-21;Declarație martor F
 din 10.10.2014 – filele 23-42;Adresă Microsoft din 19.12.2003
 către Secretariatul General al Guvernului – fila 43;Declarație martor G.
 , din data de 23.06.2014 - filele 34-57;din data de 14.10.2014 și
 documente atașate - filele 58-65;Declarație martor V , din data
 de 21.10.2014 - filele 66-68;Declarație martor S din
 20.10.2014 - filele 69-73; Declarație martor V
 din data de 24. 02.2015 – filele 74-83;Declarație martor N din
 data de 06.01.2015 – filele 124-131;Declarație martor T din data
 de 10.12.2014 –filele 132-135;Declarație martor D.
 , din data de 15.12.2014 - filele 136-137;Declarație martor M
 , din data de 15.12.2014 - filele 138-142;Declarație
 martor C , din data de 15.12.2014 - filele 143-
 145;Denuț formulat de M la data de 13.01.2015 – filele
 146-147;Declarații martor M , din datele de 27.01.2015 și
 27.10.2014 - filele 148-162;Memoriu D din data
 de 15.12.2014 – filele 163-166; Declarații martor D
 , din datele de 14.01.2015 și 28.10.2014 - filele 167-182;Declarație
 martor G , din data de 15.01.2015 - filele 183-
 185; Declarație martor S , din data de 15.01.2015 - filele
 186-189;Declarație martor G , din data de
 19.10.2015 - filele 190-194;Declarații martor B , din
 datele de 25.09.2014 și 16.07.2014 - filele 195-205;Declarație martor M
 , din data de 20.10.2014 - filele 206-211;14 și 18.07.2014 - filele
 243-262;precum și celelalte înscrisuri aflate la dosarul cauzei.

ÎNCADRAREA JURIDICĂ A FAPTELOR:

În drept, faptele inculpatului D întrunesc elementele
 constitutive a două infracțiuni de trafic de influență, prevăzute de **art.6 din
 Legea nr. 78/2000 raportat la art. 291 alin. 1 Cod penal și art.5 Cod penal și
 art. 6 din Legea nr.78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod
 penal totul cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal** prin schimbarea încadrării
 juridice dintr-o singură infracțiune de trafic de influență prevăzută de **art. 6 din
 Legea 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C pen. cu aplicarea art. 35 alin. 1 C
 pen. și art. 5 C pen. (două acte materiale)** în raport de următoarele
 considerente:

Inculpatul D a fost trimis în judecată, pentru infracțiunea
 de trafic de influență prevăzută de **art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 291
 alin. 1 C pen. cu aplicarea art. 35 alin. 1 C pen. și art. 5 C pen. (două acte
 materiale)** reținându-se în sarcina acestuia că în baza aceleiași rezoluții

infracționale în perioada 2004 – 2010, a primit de la martorii cumpărători de influență F și P , suma de USD în anul 2004 , și respectiv suma de euro în anul 2009, pentru a-și exercita influența asupra membrii ai Guvernului și funcționari din cadrul Ministerelor implicate, sau asupra unor persoane cu influență asupra acestora - Ș (fost ministru coordonator al Secretariatului General al Guvernului), B – persoană de încredere a premierului A , C – persoană cu influență asupra unor membrii ai Guvernului în anul 2009, pentru a asigura firmelor susținute de martorii denunțatori încheierea și derularea contractelor de licențiere Microsoft. Sumele de bani pretinse au fost transferate în contul R în baza unor contracte de consultanță ce atestă operațiuni comerciale fictive.

Analiza celor două acte materiale astfel cum rezultă din actele dosarului, reliefează din punctul de vedere al Înaltei Curți, completul de 3 judecători, că nu este îndeplinită una dintre condițiile de bază și care trebuie în mod obligatoriu îndeplinită atunci când la încadrarea juridică a unei fapte se reține forma continuată, și anume condiția ce vizează unitatea de rezoluție infracțională.

Reglementată în dispozițiile art. 35 alin. 1 C.penal „infracțiunea este continuată când o persoană săvârșește la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, acțiuni sau inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni” sau alfel spus infracțiunea continuată reprezintă o sumă de infracțiuni de același fel, comise în baza aceleiași hotărâri.

Definiția clară data de legiuitor prin dispozițiile art. 35 alin. 1 C.penal a fost impusă de specificul infracțiunii continuate, și aceasta cu atât mai mult cu cât săvârșirea de către aceeași persoană a două sau mai multor acțiuni-inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul unei infracțiuni, în mod obișnuit determină existența unui concurs de infracțiuni – infracțiunea continuată constituind o excepție de la această regulă.

În analiza și aplicarea dispozițiilor art. 35 alin. 1 C.penal, Înalta Curte, completul de 3 judecători, apreciază că se impune a fi analizată structura infracțiunii continuate care, astfel cum a fost reglementată de legiuitor pune în lumină un element principal de pluralitate și un element principal de unitate. Pluralitatea caracterizează latura obiectivă, iar unitatea este caracteristică laturii subiective. Din punct de vedere material, infracțiunea continuată presupune mai multe acțiuni sau inacțiuni similare; din punct de vedere subiectiv, ea este caracterizată de existența unei singure rezoluții privind săvârșirea tuturor acțiunilor sau inacțiunilor.

Pluralitatea acțiunilor-inacțiunilor se conjugă pe planul laturii obiective cu două elemente de unitate. Pe de o parte, aceste acțiuni-inacțiuni trebuie să prezinte, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni, adică să se caracterizeze prin omogenitate juridică; pe de altă parte, prin săvârșirea

acțiunilor-inacțiunilor multiple, se realizează un rezultat global, ca sumă a rezultatelor individuale produse prin fiecare acțiune-inacțiune. Dintre elementele de pluralitate pe care le comportă infracțiunea continuată, pluralitatea acțiunilor sau inacțiunilor este elementul principal; el imprimă caracteristica de bază a laturii obiective și, dacă n-ar exista factorul subiectiv unificator, ar determina existența unui concurs de infracțiuni.

Dintre elementele de unitate și pluralitate menționate, elementul caracterizant al infracțiunii continuate este **unitatea rezoluției** pentru că ceea ce caracterizează cu adevărat infracțiunea continuată este unitatea de rezoluție. În absența acesteia, acțiunile-inacțiunile, săvârșite de subiect la diferite intervale de timp, ar reprezenta entități infracționale distincte și independente, o pluralitate de infracțiuni autonome, în concurs. Ceea ce le unește, făcând ca ansamblul lor să alcătuiască o singură infracțiune, este factorul subiectiv, unitatea rezoluției infracționale.

Considerarea acțiunilor-inacțiunilor multiple care compun infracțiunea continuată drept o unitate infracțională – deși acestea înfăptuiesc, fiecare în parte, conținutul unei infracțiuni – nu este rezultatul unei voințe arbitrare a legiuitorului nostru, ci expresia legală a unei realități obiective.

Pornind de la aceste considerente, obligatoriu a fi avute în vedere la stabilirea corectă a situației juridice a inculpatului D , Înalta Curte, apreciază că nu este îndeplinită în cazul inculpatului D condiția unicității de rezoluție sub cele două aspecte esențiale ale sale și anume:

Astfel, în ceea ce privește condiția impusă de lege în sensul în care pentru existența unicității de rezoluție, aceasta trebuie să premerge săvârșirii tuturor acțiunilor-inacțiunilor, însuși actul de sesizare al instanței delimitează clar existența a două acte materiale distincte și individuale: niciuna din probele administrate în cauză la urmărirea penală sau cercetarea judecătorească nu a reliefat că inculpatul a anticipat că, începând din anul 2004 și până în anul 2010 se va implica în activități infracționale, după cum nu rezultă din nici o probă sau act că după încheierea contractului de licențiere Microsoft din anul 2004, inculpatul D a avut reprezentarea participării sale la încheierea contractului cu licențe Microsoft din anul 2009, aspect ce rezultă cu prisosință din raportul de constatare aflat la dosarul cauzei, **volumul 80** precum și declarația inculpatului C cel care practic l-a cooptat pe acesta în activitatea infracțională și care a învederat instanței în mod expres acest aspect.

Nu rezultă de niciunde că înainte de începerea executării acțiunilor incriminate și pentru care inculpatul D a fost trimis în judecată, acesta a avut sau anticipat aceeași rezoluție infracțională pentru toate acțiunile comise ulterior. Rezoluția unică presupune mai mult decât o simplă idee infracțională. Pentru a putea vorbi de o rezoluție infracțională trebuie ca aceasta să fie determinată, adică inculpatul să aibă în minte, cel puțin în linii mari, desfășurarea ulterioară a infracțiunii, ori este imposibil ca o persoană să-și poată

anticipa conduita infracțională viitoare cu 5 ani înainte de data celui de-al doilea act material, astfel cum s-a reținut în actul de sesizare. Deși dispozitivul rechizitoriului, astfel cum s-a arătat anterior, reține în sarcina inculpatului D faptul că, în baza aceleiași rezoluții infracționale, a comis infracțiunea de trafic de influență în formă continuată în perioada 2004-2009, în realitate faptele sunt prezentate ca acte materiale distincte, caracterizate neechivoc de o pluralitate de rezoluții ce rezultă din însăși durată ridicată de timp care le separă în mod automat.

Cea de-a doua condiție obligatorie pentru existența infracțiunii continuate, și anume aceea ca unitatea de rezoluție să se mențină pe întreaga durată a activității infracționale, de asemenea nu este îndeplinită în opinia Înaltei Curți, completul de 3 judecători.

În speță, activitatea inculpatului D , cu referire la fapta de trafic de influență de la nivelul anului 2004, a încetat la data de 2.12.2004 când cele două facturi emise de societatea R Ltd care aparțineau inculpatului au fost încasate.

Raportul de constatare efectuat în cauză reliefează cu claritate că relația dintre cele două societăți - R Ltd aparținând lui D și S Ltd aparținând lui D - a început undeva pe la începutul anului 2004 și s-a încheiat la sfârșitul aceluiași an, operațiunile bancare derulându-se astfel:

R Ltd a emis către S Ltd două facturi:

- factura din data de 29.04.2004 pentru suma de USD (sunt menționate serviciile așa cum au fost înscrise în contract);
- factura din data de 26.11.2004 pentru suma de USD (sunt înscrise aceleași servicii, nu se specifică servicii suplimentare).

Facturile au fost achitate de S Ltd în datele de 13.05.2004 și 02.12.2004 în contul USD deschis la Banca

Redarea cu fidelitate a operațiunilor bancare dintre cele două societăți confirmă faptul că, odată cu primirea ultimelor sume de bani la data de 2.12.2004, infracțiunea de trafic de influență pe acest act material s-a încheiat, inculpatul nu a mai desfășurat alte activități ce s-ar putea circumscrie unei așa zise unități de rezoluție nici măcar în linii generale, contextul infracțional în care inculpatul D a fost din nou implicat se situează în timp la o distanță de 5 ani în raport de primul act material, respectiv la nivelul anului 2009, când la solicitarea martorului cumpărător de influență D și ca urmare a faptului că acesta nu dispunea de lichidități a avansat din banii proprii suma de bani pentru a asigura sprijinul lui C respectiv a efectuat o plată de euro la solicitarea lui D , folosul material

necuvenit obținut din acest act material însumând suma de euro astfel cum a fost reținut și în actul de sesizare al instanței.

Susținerea parchetului, în sensul în care se impune reținerea formei continuate întrucât pentru activitatea infracțională derulată la nivelul anului 2004, acesta a primit bani cu titlu de folos necuvenit inclusiv în cursul anului 2009 este contrazisă de actele dosarului și mai exact de conținutul raportului de constatare **filele 69-70, 74 volum 80 urmărire penală**, care explicitează exact plățile făcute de D. cu privire la inculpatul D și de unde rezultă că acesta virat:

În data de 8.12.2009 suma de euro către N.

În data de 30.09.2010 suma de euro către N.

În data de 1.03 2010 suma de către N.

Practic ce-a de a doua plată a avut loc la 5 ani de la data la care a încetat ultima acțiune de trafic de influență din anul 2004 și nu are nici o legătură cu ea.

Față de toate aspectele de fapt și drept arătate, Înalta Curte, completul de 3 judecători, apreciază că în prezenta speță nu avem o singură rezoluție, deoarece fiecare act își are **propria sa rezoluție și că** astfel cum a fost concepută în perioada internă activitatea infracțională; rezultă două rezoluții infracționale distincte, fiecare corespunzătoare unei alte infracțiuni, sens în care în temeiul art. 386 C.pr.penală va dispune schimbarea încadrării juridice data faptei prin actul de sesizare în ceea ce-l privește pe inculpatul D.

din **infracțiunea de trafic de influență în formă continuată prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 Cod penal cu aplic. art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal (două acte materiale) în două infracțiuni de trafic de influență aflate în concurs real prevăzute de art.6 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 291 alin. 1 Cod penal și art.5 Cod penal și art. 6 din Legea nr.78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal, totul cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal, condiția unicității ca element definitoriu al infracțiunii continuate nefiind îndeplinită, astfel că nu poate fi acceptată ipoteza acuzării în sensul în care cele două acte materiale reprezintă conținutul aceleiași infracțiuni.**

Urmare a schimbării încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina inculpatului D , Înalta Curte, completul de 3 judecători, apreciază că, pentru infracțiunea de trafic de influență comisă în cursul anului 2004, a intervenit prescripția răspunderii penale, în raport de următoarele argumente:

Prin natura sa juridică, prescripția, fie că este a executării penale, fie că este a însăși răspunderii penale, apare ca o renunțare anticipată a autorităților de a cere sau impune sancțiuni penale executabile, dacă acestea nu au avut loc într-o perioadă considerată rezonabilă de legiuitor sau de conștiința publică. Legiuitorul consideră astfel ca este în interesul apărării ordinii sociale ca făptuitorul sa nu mai răspundă penal ori pedeapsa sa nu mai fie executată, dacă ordinea de drept nu a fost lezată prin trecerea timpului, iar oricare din cele două

variante nu ar face decât să aducă în atenția societății fapte ce nu au fost descoperite într-un termen considerat ca fiind suficient pentru a fi angajată răspunderea unei persoane.

Așadar prescripția răspunderii penale are ca efect înlăturarea răspunderii penale pentru fapta săvârșită, iar **împlinirea termenului prevăzut de lege are drept consecință faptul că prescripția își produce automat efectul, ducând la stingerea raportului juridic penal și implicit, la imposibilitatea aplicării sancțiunilor de drept penal.**

Practic prescripția răspunderii penale este aceea cauză de stingere a obligației infractorului de a suporta consecințele penale ale faptei săvârșite, ca efect al trecerii unui interval de timp, anume determinat prin dispoziții legale iar rațiunea acestei cauze este strâns legată de rațiunea represiunii penale, care este aceea de a asigura prevenția generală și specială a săvârșirii de noi infracțiuni. Prin aplicarea și executarea pedepsei după trecerea unui interval mai îndelungat de timp, justiția nu ar mai fi eficientă în raport cu scopul legii penale.

Prescripția răspunderii penale constituie practic un act de renunțare din partea statului de a exercita dreptul de a-l trage la răspundere penală pe făptuitor datorită intervalului lung de timp scurs de la săvârșirea infracțiunii și are ca urmare inexistența unei condamnări definitive pentru fapta respectivă.

Realizarea scopului legii penale impune ca răspunderea penală a infractorului să intervină cât mai aproape de momentul comiterii infracțiunii, ca procesul să se desfășoare cu celeritate. Trecerea timpului conduce la diluarea probelor cu riscul condamnării unor persoane nevinovate, iar rezonanța socială a infracțiunii se diminuează până la dispariție.

Potrivit dispoziției din art. 153 alin. 1 C. pen., prescripția „înlătură răspunderea penală”. Aceasta presupune, prin ipoteză, existența răspunderii penale, deci existența unei fapte ce constituie temei al răspunderii penale (art. 18 C. pen.), însă această răspundere este înlăturată, adică suprimată, între altele, și prin efectul prescripției, respectiv se stinge dreptul statului de a trage la răspundere pe autor și de a-i aplica o pedeapsă.

Potrivit dispozițiilor art. 154 alin. 1 C. pen., termenele generale de prescripție a răspunderii penale sunt următoarele:

- a) 15 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani;
- b) 10 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, dar care nu depășește 15 ani;
- c) 8 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani;**
- d) 5 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani;
- e) 3 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii care nu depășește un an sau amenda.

Excepția de prescripție este, așadar de ordine publică, astfel încât trebuie invocată și aplicată din oficiu de către organul judiciar sau instanța de judecată, indiferent de stadiul procesual.

Așa cum s-a explicat cu prilejul schimbării încadrării jurice a faptelor reținute în sarcina inculpatului D activitatea infracțională circumscrisă anului 2004, s-a încheiat în concret la data de 2.12.2004, data când au fost efectuate ultimele plăți în contul societății inculpatului R

Ltd.

De la această dată, respectiv 2.12.2004, se consideră încetată activitatea infracțională a inculpatului cu privire la fapta de trafic de influență din cursul anului 2004 ca efect al primirii sumei de bani cu titlu de folos necuvenit sens în care, Înalta Curte completul de 3 judecători, apreciază că din acest moment începe să curgă și termenul de prescripție al răspunderii penale. Cum, în prezenta speță, prima sesizare o organelor judiciare cu privire la săvârșirea infracțiunii de trafic de influență de către inculpatul D a avut loc la data de 21.05.2013, iar inculpatului îi este aplicabil termenul general de prescripție, întrucât acesta a curs neîntrerupt pe întreagă durata prevăzută de lege și nu a intervenit nicio cauză de suspendare sau întrerupere, la data de 2.12.2012 se consideră împlinit, deoarece pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea de trafic de influență este de la 2 la 7 ani, în speță inculpatului D fiindu-i aplicabil termenul general de prescripție de 8 ani.

LEGEA PENALĂ MAI FAVORABILĂ

În aplicarea legii penale mai favorabile, Înalta Curte, completul de 3 judecători, apreciază, cu excepția inculpatului S, pentru care legea penală mai favorabilă este legea veche, că pentru ceilalți trei inculpați D, C și Ș, legea penală mai favorabilă este legea nouă dispozițiile noului cod penal raportat la infracțiunea de trafic de influență au fost trimiși în judecată și condamnați creându-le o situație mai ușoară.

În analiza aplicării dispozițiilor art. 5 C.penal, instanța se va raporta și va determina, pe de o parte, dacă și cum anume sunt încadrate juridic faptele inculpaților în legea nouă, iar apoi va compara sancțiunile prevăzute de noul cod penal pentru aceste infracțiuni și va verifica dacă se circumscriu unor limite mai reduse în raport de reglementarea inițială.

În analiza primului criteriu de determinarea a legii penale mai favorabile, respectiv **dacă și cum anume este încadrată juridic fapta în legea nouă** Înalta Curte constată ca infracțiunea de trafic de influență este reglementată și se regăsește actual în dispozițiile art. 291 C.penal, fără a fi afectată existența infracțiunii în forma sa de bază, astfel că încadrarea juridică a faptei urmează a se face în raport de legea nouă pentru inculpații D, C

și S , reținându-se încadrarea juridică a infracțiunii în forma actuală.

Al doilea criteriu de analiză impune a se verifica sancțiunile prevăzute de noul Cod penal pentru aceste infracțiuni și dacă ele se circumscriu unor limite mai reduse în raport de reglementarea inițială.

Comparația se impune a se face, în acest caz, între legea veche, care sancționa fapta de trafic de influență în limite de la 2 la 10 ani închisoare și legea nouă, care sancționează aceeași faptă în limitele prevăzute de la 2 la 7 ani închisoare, astfel că potrivit acestui criteriu legea nouă este legea mai favorabilă, individualizarea judiciară a pedepselor pentru inculpații D

, C și S , urmând a fi făcută în raport de legea nouă.

Cu privire la inculpatul S , deși limitele de pedeapsă prevăzute de legea veche sunt într-un quantum mai ridicat, aceasta este legea penală mai favorabilă în raport de următoarele considerente:

Inculpatul S a fost trimis în judecată pentru infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 291 C.penal, reținându-se la încadrarea juridică a faptei și dispozițiile Legii nr. 78/2000.

Dispozițiile art. 7 din Legea 78/2000 prevăd că :

Faptele de luare de mită sau trafic de influență săvârșite de o persoană care:

- a) exercită o funcție de demnitate publică;**
- b) este judecător sau procuror;
- c) este organ de cercetare penală sau are atribuții de constatare ori de sancționare a contravențiilor;
- d) este una dintre persoanele prevăzute la art. 293 din Codul penal

se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 289 sau 291 din Codul penal, ale cărei limite se majorează cu o treime.

Așadar analiza acestor dispoziții instituie în sarcina instanțelor obligația de majorare cu o treime a limitelor de pedeapsă persoanelor care la data săvârșirii faptelor exercită o funcție de demnitate publică, cum este cazul inculpatului S .

Analiza comparativă a acestui text de lege cu reglementarea prevăzută de Legea 78/2000, la data săvârșirii faptelor de către inculpatul S , reliefează faptul că dispozițiile art. 7 din această lege nu prevedeau, anterior, pentru situația particulară a inculpatului majorarea în vreun fel a limitelor de pedeapsă, ci doar în sarcina acelor persoane care, în momentul sau mai exact la data săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, dețineau atribuții de constatare sau control, situație ce nu îi este aplicabilă inculpatului.

Cum inculpatul S a fost trimis în judecată tocmai în considerarea funcției de demnitate publică pe care o exercita la data săvârșirii faptelor, chiar dacă i-ar fi aplicate cele două cauze de reducere a pedepsei ce se impun a fi aplicate ca urmare a denunțului formulat în cauză și a faptului că a

uzat de procedura simplificată a recunoaşterii vinovăţiei, limitele de pedeapsă înăuntrul cărora ar trebui individualizate pedepsele s-ar circumscrie unor valori mai ridicate decât dacă s-ar aplica legea veche, **în această din urmă situaţie limitele de pedeapsă fiind între 8 luni şi 3 ani şi 4 luni.**

Aşadar pentru considerentele explicitate anterior, Înalta Curte, completul de 3 judecători apreciază că legea penală mai favorabilă acestui inculpat este legea veche, pedeapsa ce i se va aplica urmând a fi individualizată în raport cu art. 257 alin. 1 C.penal.

INDIVIDUALIZAREA JUDICIARĂ A PEDEPSELOR:

Premergător analizării criteriilor de individualizare judiciară a pedepselor ce se vor aplica inculpaţilor D , C , S şi Ş , Înalta Curte, completul de 3 judecători, apreciază că se impun a se face precizări cu privire la limitele de pedeapsă în interiorul cărora pot fi aplicate sancţiuni penale inculpaţilor.

Astfel deşi legea penală prevede pentru infracţiunea de trafic de influenţă în forma consumată o pedeapsă cu închisoarea de la 2 la 7 ani, cu excepţia inculpatului Ş , ceilalţi trei inculpaţi beneficiază de aplicarea dispoziţiilor art. 19 din OUG 43/2002, care prevăd că **"Persoana care a comis una dintre infracţiunile atribuite prin prezenta ordonanţă de urgenţă în competenţa Parchetului Naţional Anticorupţie, iar în timpul urmăririi penale denunţă şi facilitează identificarea şi tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârşit astfel de infracţiuni beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege"** şi art 375C.pr.penală care prevăd că **persoanele care se judecă în procedura simplificată a recunoaşterii vinovăţiei beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă.**

Aşadar în aplicarea obligatorie a celor două cauze de reducere a pedepselor, conform art. 79 Cod penal, instanţa constată că limitele de pedeapsă prevăzute de textul de lege care incriminează infracţiunea de trafic de influenţă, se reduc, într-o primă etapă, cu jumătate, rezultând pedepse ce se încadrează între minimul de 1 an şi maximul de 3 ani şi 6 luni închisoare pentru inculpaţii D şi C şi, respectiv, între 1 an şi 5 ani închisoare pentru inculpatul S ; în a doua etapă, ca efect al faptului că inculpaţii au uzat de procedura simplificată a recunoaşterii vinovăţiei, limitele de pedeapsa astfel cum au fost reduse la jumătate ca efect al denunţurilor formulate de inculpaţi , vor fi reduse în mod obligatoriu din nou cu încă o treime, rezultând noi limite finale, cuprinse **între minimul de 8 luni şi maximul de 2 ani şi 4 luni închisoare pentru inculpaţii D şi C** şi, respectiv, **între minimul de 8 luni şi maximul de 3 ani şi 4 luni închisoare pentru inculpatul S** , cu privire la acesta din

urmă în raport de considerentele expuse anterior legea penală mai favorabilă fiind legea veche.

Ținută așadar de aceste limite de pedeapsă obligatorii pentru instanță ca efect al aplicării celor două cauze de reducere a pedepsei, Înalta Curte, completul de 3 judecători va avea în vedere la stabilirea pedepselor ce vor fi aplicate inculpaților atât circumstanțele reale cât și cele personale și de asemenea va da eficiență și va analiza la stabilirea cuantumului pedepselor ce se vor aplica inculpaților și gravitatea concretă a faptei, mobilul și scopul acesteia precum și finalitatea actului de corupție, pentru că dacă nu s-ar proceda în acest mod s-ar ajunge la o inechitabilă aplicare a legii.

Persoana infractorului este un alt criteriu de individualizare judiciară a pedepselor, care trebuie să corespundă și să fie adecvate și proporționale față de fiecare inculpat, raportat la pericolozitatea socială a acestuia și trasăturile sale specifice care îi definesc personalitatea; alcătuiesc practic cummul de circumstanțe ce trebuie de asemenea luat în considerare și deși instanța apreciază, în întreg contextul infracțional, că atitudinea anterioară bună a acestora nu poate fi valorificată cu titlu de circumstanță atenuantă pentru niciunul dintre inculpați, ea nu poate fi ignorată însă în alegerea sancțiunilor ce vor fi aplicate inculpaților, atât prin cuantum cât și prin modalitatea de executare, astfel ca pedeapsa aleasă să fie una justă, de natură să fundamenteze proporționalitatea între scopul reeducării inculpaților prin caracterul retributiv al pedepselor aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate.

De asemenea instanța va avea în vedere și faptul că în cauză inculpații au fost trimiși în judecată doar pentru o singură infracțiune; la momentul trimiterii acestora în judecată au fost dispuse nouă disjungeri cu privire la preținse activități infracționale, unele dintre ele vizându-i pe inculpații din prezenta cauză, însă cele mai multe vizează alte fapte și persoane, fapte care, până la data pronunțării prezentei hotărâri, nu s-au materializat sub forma unor trimiteri în judecată, astfel că pericolul social al faptei pentru fiecare inculpat va fi individualizat strict în baza conduitei infracționale dovedite cu probe certe de vinovăție și nu al unor posibile viitoare trimiteri în judecată, care vor trebui evaluate doar la acel moment.

Astfel în aprecierea criteriilor de individualizare a pedepselor instanța va avea în vedere rolul pe care fiecare inculpat l-a purtat în afacerea cu licențe Microsoft, sens în care reține că liantul afacerii a fost inculpatul D , care a dat curs propunerii martorilor cumpărători de influență F. și D. - beneficiarii reali ai contractului cu licențe Microsoft - și care, cu sprijinul și concursul inculpatului Ș , și-au exercitat influența asupra inculpatului S , ministru în funcție la data comiterii faptei, să faciliteze întregul șir de ilegalități, în vederea obținerii și încheierii contractului cu licențe Microsoft de către martorul comparator de influență F. .

Solicitarea inculpatului S de a fi avut în vedere, la aprecierea gravității activității infracționale, faptul că a încercat să încheie în condiții de legalitate contractul cu licențe Microsoft, însă s-au făcut presiuni asupra sa nu poate conduce în opinia Înaltei Curți, completul de 3 judecători la reținerea de circumstanțe atenuante, astfel cum acesta a solicitat; actele dosarului relevă că, într-adevăr, acesta a avut o încercare de a crea o aparență de legalitate, la care însă a renunțat cu ușurință, dorința sa de afirmare politică fiind mai presus de rolul și responsabilitatea pe care o avea în calitatea sa de ministru.

În concret, inculpatul S a inițiat în luna aprilie 2009, proiectul de hotărâre de guvern pentru atribuirea competenței Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale de a desfășura procedura de licitație ce avea ca obiect achiziția dreptului de utilizare de produse software prin închiriere cu opțiune de cumpărare facilitând încheierea contractului de licență Microsoft cu consorțiul D despre care știa că este al martorului cumparator de influență C și a primit cu titlu de folos necuvenit suma de euro.

Implicarea inculpatului D a constat în aceea că, la solicitarea inculpatului D, a pus la dispoziție suma de bani pentru demararea procedurii de licitație în afacerea cu soluții și componente IT, la nivelul anului 2009; suma de euro a primit-o ca urmare a faptului că, la solicitarea martorului cumparator de influență D, a dat în avans lui C suma de euro pentru ca acesta să-și exercite influența asupra lui S, și așa cum rezultă din situația de fapt expusă, acesta a tratat întreg contextul infracțional ca o oportunitate de afaceri, pentru că rolul său în activitatea specifică traficului de influență a fost acela de a avansa lichidități atunci când acestea erau necesare, lichidități pe care ulterior și le-a recuperat, primind, în plus, într-un mod extrem de facil cu titlu de comision suma de euro, ce va fi confiscată în cauză și pe care, de altfel, inculpatul a pus-o la dispoziția instanței în vederea achitării prejudiciului încă din primul moment al cercetării judecătorești.

Astfel, în aprecierea criteriilor de individualizare va fi avută în vedere contribuția redusă și lipsa de putere de decizie în a influența factori decizionali în încheierea contractului cu licențe Microsoft din anul 2009 a inculpatului D, precum și faptul că acesta va fi condamnat pentru o singură infracțiune, pentru fapta din anul 2004 instanța constatând că a intervenit prescripția răspunderii penale.

Contribuția inculpatului C a fost aceea de a se asigura că fiecare dintre inculpații din prezenta cauză își va îndeplini partea de obligație în vederea încheierii contractului cu licențe Microsoft, a stabilit contactele dintre inculpați și martorii cumpărători de influență F și D, a avut grijă ca fiecare dintre inculpați să-și încaseze comisioanele, controlând în

permanență cursul derulării afacerii cu licențe Microsoft și a primit cu titlu de folos necuvenit suma de de euro.

Cu referire la inculpatul Ș , în analiza criteriilor de individualizare, va fi avută în vedere poziția din care și-a exercitat influența asupra inculpatului S. , rolul său major în a-l influența pe acesta în vederea realizării și facilitării firmelor cumpărătorului de influență F.

În a obține contractul cu licențe Microsoft, demersurile, diligențele și atitudinea constant proactivă în realizarea scopului final și de asemenea atitudinea și poziția constant disimulatorie și nesinceră abordată pe parcursul înregului proces penal, precum și faptul că a primit cu titlu de folos necuvenit ca preț al influenței exercitate suma de euro.

În ceea ce privește cuantumul pedepselor ce urmează a fi aplicate inculpaților, Înalta Curte, completul de trei judecători, apreciază că ele vor fi stabilite într-o proporție corespunzătoare implicării fiecăruia dintre inculpați astfel cum s-a arătat și în limitele obligatorii impuse de textele de lege aplicabile inculpaților și care au dus la reducerea semnificativă a duratei pedepselor ce pot fi aplicate și, de asemenea, cu respectarea principiului proporționalității în ceea ce-l privește pe inculpatul Ș , care nu a beneficiat de nicio cauză de reducere a pedepsei, fără a ignora însă faptul că beneficiarii reali ai unor sume exorbitante din aceste contracte cu licențe Microsoft au fost martorii cumpărători de influență F. și D. , titularii de drept ai acestor contracte.

În raport de toate considerentele de fapt și drept expuse, va dispune condamnarea fiecărui inculpat la pedeapsa închisorii corelativ cu pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b C. penal după executarea pedepsei închisorii, iar cu privire la inculpatul D întrucât pentru fapta de trafic de influență din anul 2004, a intervenit prescripția răspunderii penale, va dispune încetarea procesului penal.

Cât privește modalitatea de executare, cu excepția inculpatului D , în raport de care instanța apreciază că sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de lege pentru ca scopul pedepsei să poată fi atins și fără executare efectivă sens în care se va face în cauză aplicarea dispozițiilor art. 91,92 și 93 C.penal; pentru toți ceilalți trei inculpați în raport de valorile sociale lezate cărora li s-a adus atingere prin infracțiunile comise, de rezultatul produs, precum și circumstanțele reale și personale ale fiecăruia dintre aceștia care au pus interesul patrimonial în fața celui legal și au folosit pozițiile pe care le aveau în societate în scop infracțional, instanța apreciază că scopul pedepselor ce urmează a fi aplicate acestora nu poate fi atins decât prin executarea pedepselor în regim de detenție .

Ca efect al aplicării pedepsei închisorii cu executare inculpaților C , S. și Ș în temeiul art. 65 Cod penal instanța va interzice fiecărui inculpat exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a și b

Cod penal ca pedeapsă accesorie, iar în temeiul art. 72 Cod penal va scăde din pedeapsa aplicată fiecăruia dintre cei patru inculpați perioadele executate prin reținere, arest preventiv și arest la domiciliu.

Ca efect al aplicării pedepsei închisorii cu suspendare sub supraveghere, față de inculpatul D în temeiul art. 241 alin.1 lit.b C.pr.penală, instanța va constata încetată de drept măsura preventivă a controlului judiciar, iar cu referire la inculpații C, S și Ș va menține măsura controlului judiciar.

În aplicarea măsurii sechestrului asigurator, instanța urmează să dispună confiscarea sumelor ce au rezultat în baza probelor administrate și care au reprezentat folosul real necuvenit obținut de fiecare inculpat astfel cum a fost explicat la prezentarea situației de fapt pentru fiecare dintre aceștia în parte, respectiv va dispune confiscarea de la inculpați a echivalentului în lei la data executării hotărârii a următoarelor sume:

- de euro de la inculpatul D cu titlu de folos necuvenit;
- de euro de la inculpatul S. cu titlu de folos necuvenit;
- de euro de la inculpatul C cu titlu de folos necuvenit;
- euro de la inculpatul Ș.

Va menține măsura sechestrului asigurator dispusă prin ordonanța din data de 03.12.2014 emisă în dosarul 187/P/2013 de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție -DNA-Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție asupra bunurilor mobile și imobile aflate în proprietatea inculpaților C și Ș până la concurența sumelor confiscate.

Va constata că inculpatul D a consemnat la CEC Bank cu recipisa de consemnare din data de 25.06.2015 suma de Ron, cu titlu de folos necuvenit primit.

Va ridica măsura sechestrului asigurator dispusă prin ordonanța din data de 31.10.2014 emisă în dosarul 187/P/2013 de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție -DNA-Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție asupra bunurilor mobile și imobile proprietatea inculpatului D.

În ceea ce privește cuantumul cheltuielilor judiciare efectuate în cursul urmăririi penale și la care vor fi obligați inculpații, instanța apreciază că se impune cuantificarea acestora pentru această fază la o valoare de 60.000 lei, în raport atât de obiectul judecății - cei patru inculpați au fost trimiși în judecată doar pentru o singură infracțiune de trafic de influență -, cât și față de numărul mare de disjungeri dispuse în cauză - prin același rechizitoriu parchetul a dispus un număr de 9 disjungeri, unele dintre ele vizându-i pe inculpații din prezenta

cauză, iar cele mai multe dintre soluțiile de disjungere dispuse vizând alte fapte și persoane.

Pentru toate aceste considerente și văzând și dispozițiile art. 285 C.pr.penală;

ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

În temeiul art. 386 C.pr.penală dispune schimbarea încadrării juridice data faptei prin actul de sesizare în ceea ce-l privește pe inculpatul D. din **infracțiunea de trafic de influență în formă continuată prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 Cod penal cu aplic. art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal (două acte materiale) în două infracțiuni de trafic de influență aflate în concurs real prevăzute de:**

- **art.6 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 291 alin. 1 Cod penal și art.5 Cod penal;**
- **art. 6 din Legea nr.78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal,**

totul cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal.

Respinge cererea formulată de inculpatul § prin apărător de schimbarea încadrării juridice dată faptei prin actul de sesizare al instanței din infracțiunea de trafic de influență prevăzută de **art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 Cod penal în infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr.78/2000.**

I.În temeiul art. 396 alin. 6 C.pr. penală raportat la art. 16 lit.f și art.17 alin.2 teza finală C.pr. penală încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului D

, în ceea ce privește savârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de **art.6 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 291 alin. 1 Cod penal și art.5 Cod penal (faptă din anul 2004) întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.**

În temeiul art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal cu aplicarea art. 375 C.pr.penală și art. 19 din OUG nr. 43/2002 pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență (faptă din anul 2009), condamnă pe inculpatul D cu aceleași date de stare civilă, la **pedeapsa închisorii în cuantum de 1(un) an și 6(șase) luni.**

În temeiul art. 91 Cod penal dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

În temeiul art. 92 Cod penal fixează termen de supraveghere de 3 ani calculat de la data rămânării definitive a prezentei hotărâri.

În temeiul art. 93 Cod penal dispune ca pe durata termenului de supraveghere inculpatul să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune București la datele fixate de acesta;

b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;

d) să comunice schimbarea locului de muncă;

e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În temeiul art. 93 alin. 2 Cod penal dispune ca pe durata termenului de supraveghere inculpatul D să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de serviciul de probațiune sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În temeiul art. 93 alin.3 Cod penal pe parcursul termenului de supraveghere, condamnatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 90 de zile în cadrul Administrației Domeniului Public sector 2.

Atrage atenția inculpatului D asupra nerespectării dispozițiilor prevăzute de art. 96 Cod penal, respectiv pune în vedere acestuia că dacă pe parcursul termenului de supraveghere cu rea-credință, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse ori stabilite de lege, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei.

În temeiul art.72 Cod penal scade din pedeapsa aplicată inculpatului perioada executată prin reținere din data de 28.10.2014, arest preventiv și arest la domiciliu de la 29.10.2014 la 18.06 2015.

În temeiul art. 241 alin.1 lit.b C.pr.penală constată încetată de drept măsura preventivă a controlului judiciar.

II. În temeiul art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 257 alin. 1 Cod penal anterior și art. 5 Cod penal cu aplicarea art. 320¹ C.pr.penală anterior și art. 19 din OUG nr. 43/2002 pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență condamnă pe inculpatul S ,

, la pedeapsa închisorii în cuantum de 2(doi) ani și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza II-a și lit. b Cod penal anterior pe o durată de 2 ani, după executarea pedepsei închisorii.

În temeiul art.71 alin.2 Cod penal anterior interzice inculpatului exercițiul drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza II-a și lit. b Cod penal anterior ca pedeapsă accesorie.

În temeiul art. 72 Cod penal scade din pedeapsa aplicată inculpatului perioada executată prin reținere din data de 27.10.2014, arest preventiv și arest la domiciliu de la 28.10.2014 la 17.06.2015.

III. În temeiul art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 Cod pen. și art. 5 Cod penal cu aplicarea art. 375 C.pr.penală și art. 19 din OUG nr. 43/2002 pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență condamnă pe inculpatul C ,

la pedeapsa închisorii în cuantum de 2(doi) ani și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a și b Cod penal pe o durată de 2 ani, după executarea pedepsei închisorii.

În temeiul art. 65 Cod penal interzice inculpatului exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a și b Cod penal ca pedeapsă accesorie.

În temeiul art. 72 Cod penal scade din pedeapsa aplicată inculpatului perioada executată prin reținere din data de 27.10.2014, arest preventiv și arest la domiciliu de la 28.10.2014 la 18.06.2015.

IV. În temeiul art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență condamnă pe inculpatul Ș ,

la pedeapsa închisorii în cuantum de 3(trei) ani și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a și b Cod penal pe o durată de 2 ani, după executarea pedepsei închisorii.

În temeiul art. 65 Cod penal interzice inculpatului exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a și b Cod penal ca pedeapsă accesorie.

În temeiul art. 72 Cod penal scade din pedeapsa aplicată inculpatului perioada executată prin reținere din data de 28.10.2014, arest preventiv și arest la domiciliu de la 29.10.2014 la 19.06.2015.

Măține măsura preventivă a controlului judiciar cu privire la inculpații C , S și Ș .

Dispune confiscarea de la inculpați a echivalentului în lei la data executării hotărârii a următoarelor sume:

- de euro de la inculpatul D cu titlu de folos
necuvenit;
- de euro de la inculpatul S cu titlu de folos
necuvenit;
- de euro de la inculpatul C cu titlu de folos
necuvenit;
- euro de la inculpatul Ș

Mentine măsura sechestrului asigurător dispusă prin ordonanța din data de 03.12.2014 emisă în dosarul 187/P/2013 de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție -DNA-Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție asupra bunurilor mobile și imobile aflate în proprietatea inculpaților C și Ș până la concurența sumelor confiscate.

Constată că inculpatul D a consemnat la CEC Bank cu recipisa de consemnare din data de 25.06.2015 suma de Ron, cu titlu de folos necuvenit primit.

Ridică măsura sechestrului asigurător dispusă prin ordonanța din data de 31.10.2014 emisă în dosarul 187/P/2013 de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție -DNA-Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție asupra bunurilor mobile și imobile proprietatea inculpatului D

În temeiul art. 275 C.pr.penală obligă inculpații D, C și S la plata sumei de câte 16090 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, din care suma de câte 90 de lei, reprezentând onorariul parțial cuvenit apărătorului desemnat din oficiu, se va avansa din fondul Ministerului Justiției, iar inculpatul Ș la plata sumei de 19090 lei, din care suma de 90 de lei, reprezentând onorariul parțial cuvenit apărătorului desemnat din oficiu, se va avansa din fondul Ministerului Justiției.

Cu apel în termen de 10 zile de la data comunicarea copiei minutei.

Pronunțată în ședință publică, azi 24 martie 2016.